DATATILSYNET

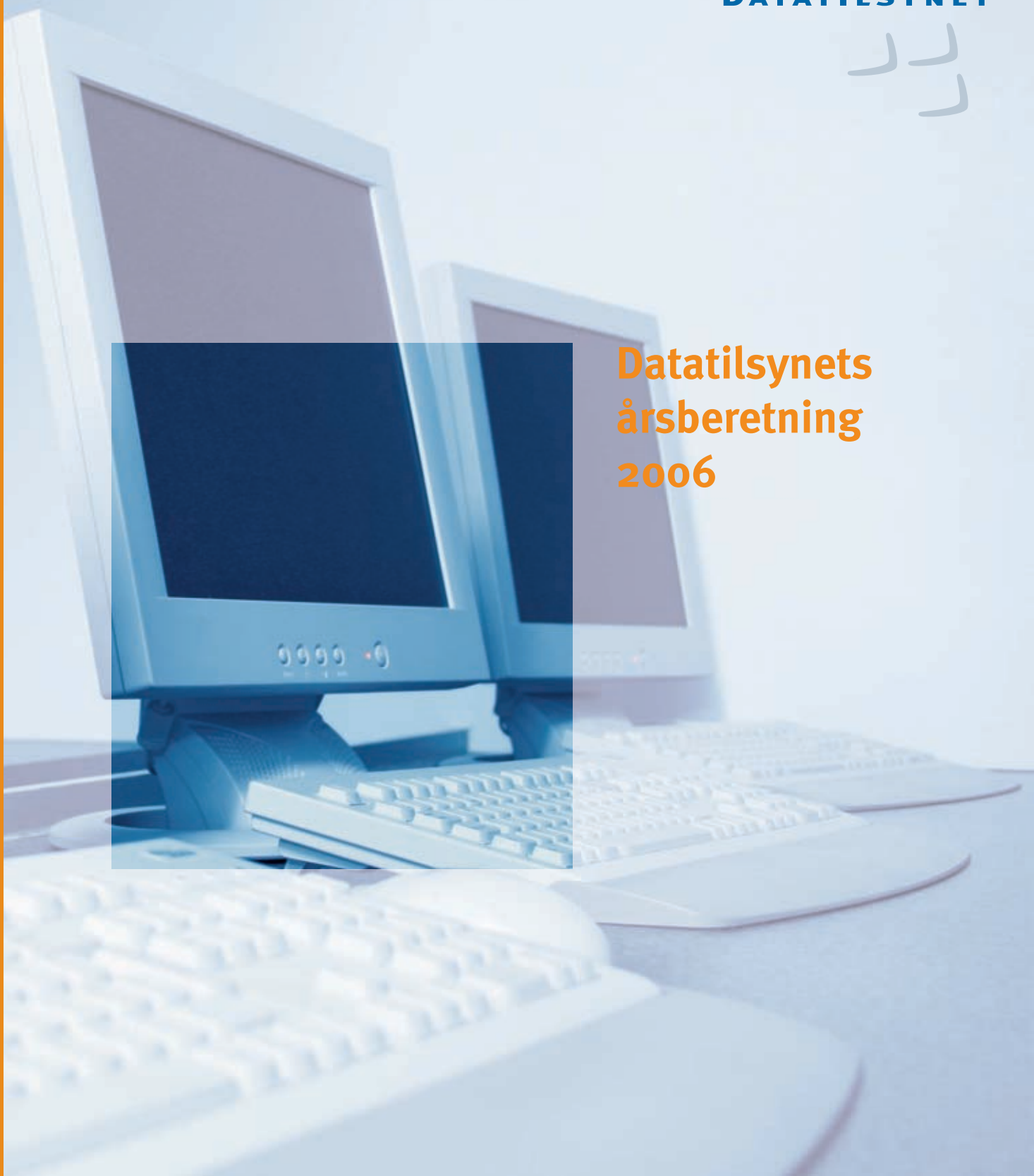

Datatilsynets årsberetning 2006

Datatilsynets årsberetning 2006

Udgiver: Datatilsynet
Tryk og layout: Schultz Grafisk
Beretningen er sat med Meta
Oplag: 300
November 2007
ISSN nr: 1601-5657
ISBN nr: 87-989860-8-9

Indhold

Til Folketinget ***5***

Datatilsynets virksomhed i 2006 ***7***

Væsentlige aktiviteter 7
Rådgivning og vejledning 8
Klagesagsbehandling 8
Høring over lovforslag mv. 9
Strukturreformen 9
Sager på eget initiativ 11
Anmeldelser 12
Tv-overvågning 13
Offentliggørelse af lønoplysninger 20
Kreditoplysningsbureauer 20
Behandling af biometriske oplysninger 21
Binding Corporate Rules (bindende virksomhedsregler – BCR) 23
Folketingets Sundhedsudvalg – ekspertmøde om elektroniske patientjournaler 23
Internationalt samarbejde 23
Andre opgaver 24
Datatilsynets organisation 24
Persondataloven 27
Datatilsynets hjemmeside 27
Statistiske oplysninger 27

Udtalelser over lovforslag mv. ***33***

Lovforslag om ændring af sundhedsloven 33
Udkast til logningsbekendtgørelse 34

Internationalt arbejde ***37***

Indledning 37
Europarådet 38
Den Europæiske Union 38
International Konference for databeskyttelsesmyndigheder mv. 48
Nordisk Samarbejde 48

Indhold

Sikkerhedsspørgsmål ***49***

Persondatalovens krav til datasikkerhed 49
Datasikkerhed i borgerservicecentre 49
E-journal 50
Offentliggørelse af personnummer på kommunes hjemmeside 51
Generelt om Datatilsynets inspektioner 54

Tilsynsvirksomhed ***54***

Gennemførelse af inspektioner 55
Udvælgelse af dataansvarlige til inspektion i 2006 57
Datatilsynets observationer ved inspektioner i 2006 57
Oversigt over udførte inspektioner i 2006 58
Sletningsrutiner hos offentlige myndigheder (hospitaler) 58

Til Folketinget

Datatilsynet afgiver hermed sin årsberetning for 2006.

Beretningen afgives i henhold til persondatalovens § 65, hvorefter Datatilsynet afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til Folketinget.

Beretningen indeholder en beskrivelse af Datatilsynets aktiviteter i 2006, herunder nogle af Datatilsynets udtalelser til de lovforslag mv., som tilsynet har haft i høring i 2006. Endvidere indeholder beretningen et afsnit om det internationale arbejde, som Datatilsynet i årets løb har deltaget i samt et afsnit om sikkerhedsspørgsmål, hvori de vigtigste aktiviteter om datasikkerhed omtales. I afsnittet om tilsynsvirksomhed omtales de inspektioner (kontrolbesøg), som Datatilsynet har gennemført i 2006.

På Datatilsynets hjemmeside www.datatilsynet.dk har tilsynet siden 2004 løbende offentliggjort udtalelser og afgørelser i sager, som vurderes at være af generel interesse, hvorfor årsberetningen ikke indeholder referater af konkrete sager om behandling af personoplysninger.

For yderligere oplysninger om Datatilsynets virksomhed henvises således til tilsynets hjemmeside.

København, oktober 2007

Henrik Waaben
Formand for Datarådet

Janni Christoffersen
Direktør

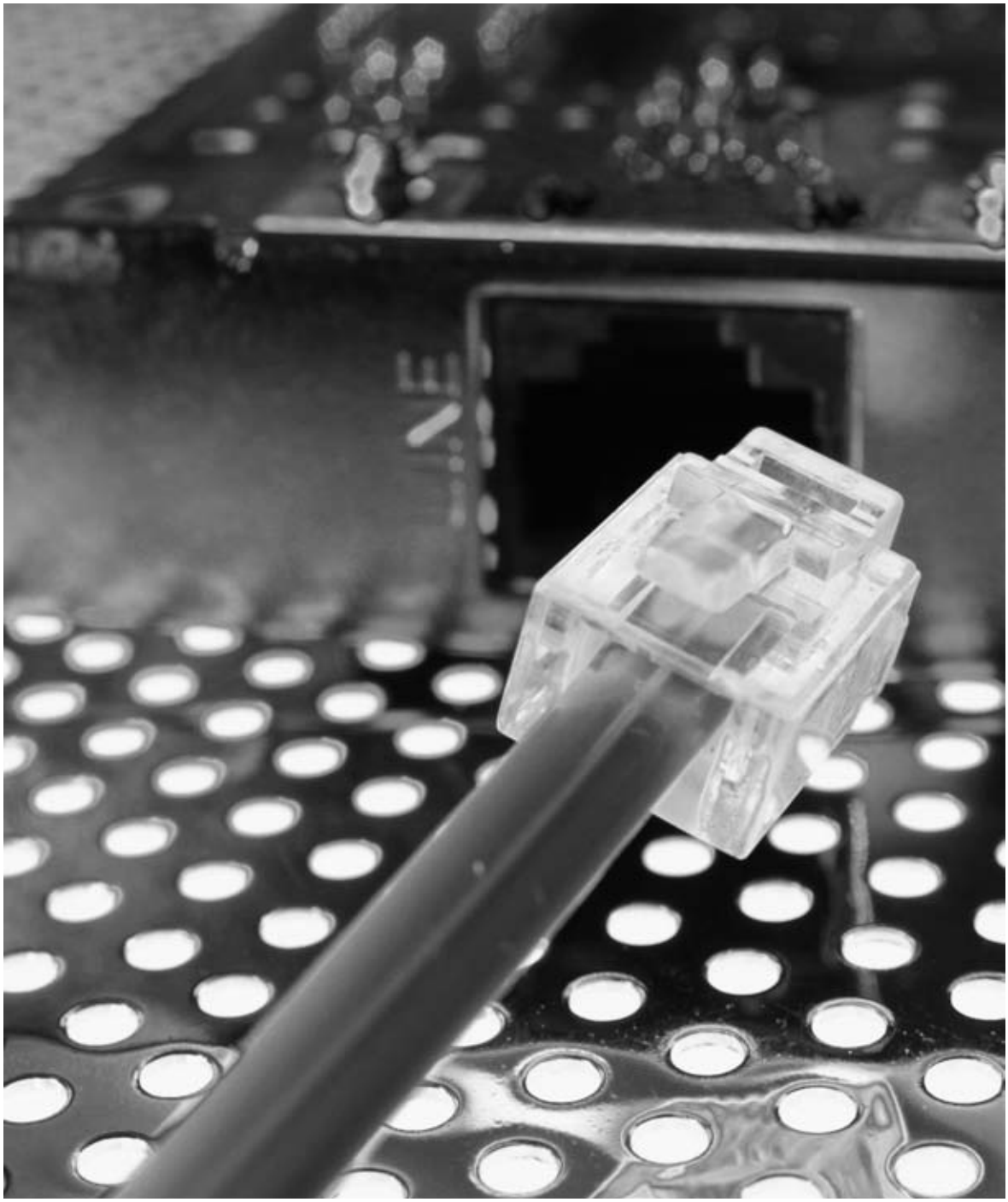

Datatilsynets virksomhed i 2006

Væsentlige aktiviteter

Datatilsynet administrerer lov om behandling af personoplysninger (persondataloven). Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling, der er omfattet af loven, bortset fra domstolenes behandling.

Af Datatilsynets aktiviteter i 2006 kan blandt andet nævnes:

- Vejledning og rådgivning over for offentlige myndigheder, personer og virksomheder
- Behandling af klager fra personer over registrering, videregivelse af oplysninger, manglende indsigt mv.
- Udtalelser om lovforslag og bekendtgørelser mv.
- Strukturreformen
- Udtalelser om anmeldelser fra offentlige myndigheder
- Forskellige former for tilladelser til offentlige myndigheder og virksomheder mv.
- Tilladelser i forbindelse med anmeldelser fra private virksomheder og forskere
- Bidrag til besvarelse af Folketingsspørgsmål
- Sager på Datatilsynets eget initiativ, herunder inspektioner hos offentlige myndigheder og virksomheder mv. samt hos en række private virksomheder og forskere
- Deltagelse i internationale tilsynsmyndigheder og internationalt samarbejde med andre datatilsynsmyndigheder
- Deltagelse i arbejdsgrupper, udvalg mv.

Datatilsynet har i 2006 registreret 4368 nye sager, hvilket er et fald på 5 % i forhold til 2005, hvor der blev registreret 4585 nye sager. De forskellige sagstyper fremgår af oversigten i afsnittet " Statistiske oplysninger". Det lille fald i det samlede antal nyoprettede sager i 2006 set i forhold til 2005 må tilskrives, at Datatilsynet i sommeren 2006 satte anmeldelsespligten i bero over for amter og kommuner. Dette skete på grund af strukturreformen, som gav anledning til en

revision af de hidtil anvendte anmeldelser. Revisionen er nærmere omtalt i afsnittet om strukturreformen.

Rådgivning og vejledning

En af Datatilsynets hovedopgaver er at yde en serviceorienteret rådgivning og vejledning om persondataloven over for myndigheder, virksomheder og enkeltpersoner. Dette sikres bl.a. via tilsynets hjemmeside, hvor principielle afgørelser mv. offentliggøres. Endvidere har tilsynet udarbejdet en generel informationspjece samt vejledninger mv. om persondataloven, som ligeledes kan ses på tilsynets hjemmeside. Det er muligt at tegne et elektronisk abonnement på tilsynets hjemmeside, således at abonnenterne automatisk modtager en e-post, når hjemmesiden opdateres. Tilsynet deltager ligeledes løbende i konferencer, møder og undervisningsforløb.

Datatilsynet har i 2006 afviklet 3 gå-hjem-møder om emnet "persondataloven og ny lovgivning" med i alt ca. 100 deltagere.

Igen i 2006 har digital forvaltning og forberedelserne til strukturreformen været et vigtigt område for rådgivning og vejledning.

Klagesagsbehandling

I klagesagerne træffer Datatilsynet egentlige afgørelser om, hvorvidt en behandling er i overensstemmelse med loven. Det er af afgørende betydning, at borgere, der f.eks. mener sig udsat for behandling af oplysninger i strid med loven eller ikke får de oplysninger, de mener at have krav på efter reglerne om de registreredes rettigheder, kan få tilsynets vurdering af forholdet.

I 2006 har tilsynet registreret et mindre fald i antallet af nye sager (forespørgsler og klager) vedrørende private dataansvarlige (fra 692 i 2005 til 646 i 2006). I forhold til offentlige myndigheder er der i 2006 registreret en mindre stigning i antallet af tilsvarende nye sager (fra 408 i 2005 til 430 i 2006).

Datatilsynet modtager fortsat et meget stort antal telefoniske henvendelser, dels fra borgere, der ønsker vejledning om deres rettigheder som registrerede, dels fra offentlige myndigheder, der har behov for vejledning om persondataloven. Det er tilsynets opfattelse, at telefonvejledningen er en vigtig del af tilsynets administration af persondataloven og hjælper til at løse eventuelle problemer i opstarten.

På baggrund af tilsynets kvartalsvise stikprøvetællinger anslås antallet af telefoniske henvendelser til tilsynet i 2006 at ligge på samme niveau, som i 2005, ca. 17.000.

Høring over lovforslag mv.

Datatilsynet afgiver efter persondataloven en udtalelse ved udarbejdelse af generelle retsforskrifter, f.eks. lovforslag, direktivforslag, bekendtgørelser, betænkninger, mv., der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Datatilsynet belyser i sine udtalelser, hvilke konsekvenser for databeskyttelsen et lovforslag eventuelt har, og tilsynets udtalelser udgør således et bidrag til grundlaget for den politiske beslutningsproces. Tilsynet finder denne opgave vigtig, dels fordi tilsynet besidder en ekspertviden om databeskyttelse, dels fordi tilsynet efter persondataloven udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

I 2006 registrerede tilsynet 244 udtalelser til lovforslag mv., hvilket er en stigning på 25 % i forhold til 2005, hvor antallet var 195. I perioden fra 2001 til 2006 har der været en stigning på 270 %.

En del af de lovforslag, som Datatilsynet har modtaget i høring i 2006, rejser fortsat vanskelige spørgsmål om forholdet mellem de påtænkte regler, reglerne i persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. I en del tilfælde foreslås regler, som indebærer en behandling af personoplysninger, der ikke umiddelbart kan ske inden for rammerne af persondataloven, idet gennemførelsen kræver, at der i særlovgivningen sker en fravigelse af persondataloven. I sådanne tilfælde anbefaler tilsynet i sine høringssvar, at det tydeliggøres i lovforslaget, om der er tale om en fravigelse af persondataloven og i givet fald, om en sådan fravigelse kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. I disse situationer er det som udgangspunkt tilsynets holdning, at der kun bør tilvejebringes en særskilt hjemmel til behandling af personoplysninger i videre omfang end, hvad der følger af persondataloven, hvis der er tale om vægtige samfundsmæssige hensyn. Om der konkret er tale om sådanne vægtige samfundsmæssige hensyn, der kunne tale for at fravige det generelle beskyttelsesniveau, beror på en politisk vurdering, der må foretages af Folketinget. På den baggrund undlader tilsynet i sådanne tilfælde ofte at udtale sig om, en sådan fravigelse bør gennemføres.

Datatilsynet ser det som en uheldig udvikling, hvis der i et betydeligt omfang vedtages regler mv., der giver den registrerede en dårligere retsstilling end den beskyttelse, som følger af persondatalovens regler. En sådan udvikling bidrager samtidig til at gøre retstilstanden kompleks og uigennemsigtig for borgere, myndigheder og virksomheder.

Strukturreformen

Datatilsynet har også i 2006 beskæftiget sig en del med strukturreformen.

Datatilsynet, Kommunernes Landsforening (KL) og Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i fællesskab udgivet en publikation om "Datasikkerhed i borgerservicecentre". Publikationen er et sammendrag af de persondataretlige regler, der har størst betydning for borgerservicecentrene. Publikationen giver også svar på, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der kræves for at imødekomme Datatilsynets tilkendegivelser om, at datasikkerheden bør være skærpet i borgerservicecentre. Publikationen omtales nærmere i kapitlet om sikkerhedsspørgsmål.

På baggrund af drøftelser mellem Datatilsynet og KL om dataansvaret i forbindelse med sammenlægningen af kommunerne indsendte i alt 72 kommuner i 2006 et "standardbrev" til Datatilsynet, hvori de meddelte Datatilsynet, at de havde fælles dataansvar i en overgangsperiode. I 2005 havde 11 kommuner indsendt sådanne meddelelser.

Strukturreformen har givet Datatilsynet anledning til at iværksætte en revision af de anmeldelser, som offentlige myndigheder indsender til Datatilsynet. Tilsynet fandt, at der på flere områder kunne opnås en effektivisering for såvel Datatilsynet, som for de myndigheder, der indsender anmeldelser.

For kommunernes vedkommende er der i samarbejde med KL udarbejdet ændringer i en række fællesanmeldelser, og der er udarbejdet nye fællesanmeldelser til kommunernes nye opgaver. Endvidere er Datatilsynets elektroniske anmeldelsessystem blevet opdateret, således at det også kan anvendes til indsendelse af fællesanmeldelser.

For regionernes vedkommende har Datatilsynet taget initiativ til oprettelse af en arbejdsgruppe, bestående af repræsentanter for hver af de fem regioner, Danske Regioner og Datatilsynet. Gruppen skal sørge for, at der udarbejdes egnede standardanmeldelser, som regionerne kan anvende.

Arbejdet med revision af anmeldelserne forventes afsluttet i 2007.

Som led i strukturreformen skal kommunerne – som databehandlere for SKAT – varetage opgaver i forbindelse med borgerbetjening på skatteområdet. Datatilsynet har i 2006 foretaget en inspektion hos SKAT af kommunernes borgerbetjening på skatteområdet. I forbindelse hermed blev det oplyst, at de kommunale medarbejdere har landsdækkende adgang til SKATs systemer. Datatilsynet henstillede i den anledning, at SKAT sørger for, at der foretages en stikprøvevis kontrol af loggen over de kommunale borgerservicemedarbejderes brug af SKATs systemer.

Sager på eget initiativ

Datatilsynet har i 2006 registreret 95 sager, rejst på tilsynets eget initiativ. I 2005 var tallet 112 sager. Sagerne omfatter såvel inspektioner som andre "egen drift sager".

I 2006 har Datatilsynet gennemført 63 inspektioner, heraf 23 hos offentlige myndigheder og 40 hos forskellige private virksomheder. Dette svarer til en mindre stigning i forhold til niveauet i 2005, og antallet lever op til det fastsatte mål på 60 inspektioner for 2006.

Datatilsynet tager løbende initiativer rettet mod afgrænsede områder, f.eks. en bestemt branche eller en bestemt type behandling af personoplysninger, eksempelvis personaleadministration. I 2006 har Datatilsynet bl.a. fokuseret på kontaktbureauer og statslige myndigheders anmeldelser.

På baggrund af presseomtale af en række dating-hjemmesider blev Datatilsynet opmærksom på en række kontaktbureauer, som ikke havde foretaget anmeldelse til og indhentet tilladelse fra tilsynet. Datatilsynet besluttede derfor at rette henvendelse til 9 af de i artiklen nævnte kontaktbureauer, som ikke havde foretaget anmeldelse til tilsynet, for at orientere om persondatalovens regler om kontaktbureauer.

På baggrund af tilsynets henvendelse foretog 5 af kontaktbureauerne anmeldelse til Datatilsynet, mens 3 kontaktbureauer valgte at lukke dating-hjemmesiden ned. Ved årsskiftet 2006/2007 manglede kun et enkelt af de i artiklen nævnte kontaktbureauer at foretage anmeldelse til Datatilsynet.

Den største indsats i 2006 mod private dataansvarlige blev rettet mod alternative behandlere, der ofte registrerer følsomme oplysninger om deres klienter. Via en målrettet rådgivning ønskede tilsynet navnlig at sikre, at alternative behandlere blev opmærksomme på persondatalovens krav om anmeldelse til og tilladelse fra Datatilsynet. Indsatsen bestod bl.a. i udarbejdelsen af en skabelon for anmeldelse og en værd-at-vide informationstekst på tilsynets hjemmeside med henblik på at effektivisere anmeldelsesordningen og nedbringe ressourceforbruget hos såvel de alternative behandlere som Datatilsynet.

Datatilsynets indsats vedrørende alternative behandlere resulterede i, at der i 2006 blev indgivet 174 anmeldelser til Datatilsynet.

Anmeldelser

Datatilsynet har også i 2006 behandlet mange anmeldelser og ansøgninger om tilladelser. Der er således blevet registreret 2.599 nye anmeldelser i 2006. Dette er dog et mindre fald i forhold til 2005, hvor der blev registreret i alt 2.740 anmeldelser. Det lille fald i det samlede antal i 2006 – set i forhold til 2005 – skyldes bl.a., at Datatilsynet i sommeren 2006 satte anmeldelsespligten i bero over for amter og kommuner. Dette skete på grund af strukturreformen, som gav anledning til revision af de hidtil anvendte offentlige anmeldelser.

I forbindelse med en gennemgang af fortegnelsen over anmeldelser fra statslige myndigheder blev tilsynet opmærksom på, at der i en række anmeldelser under punktet "Dataansvarlig" og under feltet "Ressortmyndighed" var anført ministerier, som i forbindelse med ressortomlægning enten har skiftet navn eller har fået overdraget ressortområder fra et andet ministerium.

Det følger af persondatalovens § 54, at Datatilsynets fortegnelse skal være tilgængelig for offentligheden, og ifølge bemærkningerne til bestemmelsen er formålet med fortegnelsen bl.a., at det skal være let for borgerne at gøre sig bekendt med, hvilke behandlinger der er anmeldt til tilsynsmyndigheden.

Det forudsættes derfor i bemærkningerne, at fortegnelsen fremstår i en let og overskuelig form, og at førelsen af den tilrettelægges således, at det er let for enhver at få adgang til de ajourførte oplysninger. Herudover er fortegnelsen et arbejdsredskab for Datatilsynet i forbindelse med tilsynsaktiviteter.

På den baggrund ønskede Datatilsynet at få fortegnelsen ajourført, således at det er muligt for offentligheden og tilsynet at få et retvisende billede af, hvilke behandlinger der foretages af de statslige myndigheder.

Datatilsynet anmodede derfor i juni 2006 de 19 nuværende ministerier om at undersøge, hvilke anmeldte behandlinger der fortsat henhører under ministeriets område, og hvilke nye behandlinger der i forbindelse med eventuelle ressortomlægninger er overført til ministeriet. Datatilsynet henledte i den forbindelse ministeriernes opmærksomhed på, at ændringer i allerede anmeldte behandlinger af personoplysninger kan foretages via Datatilsynets hjemmeside.

I efteråret 2006 havde alle 19 ministerier givet en tilbagemelding til Datatilsynet, og langt hovedparten har fået indsendt de nødvendige ændringer af ministeriernes og de tilhørende styrelser og institutioners anmeldelser til Datatilsynet. Arbejdet med at gennemgå de mange ændringsanmeldelser forventes at være tilendebragt i sommeren 2007.

Anmeldelsesordningen er nærmere omtalt på Datatilsynets hjemmeside samt i afsnittet " anmeldelser fra myndigheder og virksomheder mv.".

Tv-overvågning

I 2004 udarbejdede Datatilsynet en redegørelse til Justitsministeriet, hvori tilsynet pegede på en række konkrete problemstillinger i relation til tv-overvågning. På baggrund af tilsynets henvendelse samt en henvendelse fra Finansrådet og Finansforbundet nedsatte Justitsministeriet i oktober 2004 et udvalg om tv-overvågning. Udvalget, hvori Datatilsynet var repræsenteret, fik til opgave at overveje spørgsmålet om en udvidelse af adgangen til tv-overvågning og overveje samspillet mellem tv-overvågningsloven og persondataloven samt de øvrige problemstillinger, som Datatilsynet pegede på i sin henvendelse af 13. september 2004.

I november 2005 blev udvalgets opgave udvidet, således at udvalget herefter også skulle overveje, om der bør tilvejebringes hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed.

I udvalgets betænkning (nr. 1483/2006 om tv-overvågning), som udvalgets formand, professor, dr. jur. Peter Blume, i november 2006 afleverede til justitsminister Lene Espersen, foreslog udvalget bl.a.:

- at pengeinstitutter, hoteller, restaurationer og butikker skal have lov til at tv-overvåge egne indgange og facader og arealer i direkte tilknytning hertil (f.eks. fortove og dele af parkeringspladser), hvis dette klart er nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse,

- at optagelser fra tv-overvågning som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter optagelsen,

- at personoplysninger, der hidrører fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kun må videregives med den berørtes samtykke, medmindre videregivelsen følger af lov eller alene sker til politiet med henblik på en politimæssig efterforskning,

- at Datatilsynet skal have inspektionskompetence ved behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, men at der ikke skal ske anmeldelse til tilsynet af den konkrete overvågning.

Udvalgets flertal foreslog endvidere en dispensationsregel, hvorefter private får mulighed for at opnå en tidsbegrænset tilladelse fra politiet til at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, når en sådan overvågning må anses for klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger eller disses brugere.

For så vidt angik spørgsmålet om tilvejebringelse af hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed, anførte udvalget, at man ikke fandt at have et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere effekten af bestemte virkemidler i forbindelse med terrorbekæmpelse. På den baggrund fandt udvalget ikke endeligt at kunne tage stilling til, om en regulering af denne karakter vil være ønskelig.

Justitsministeriet anmodede Datatilsynet om en udtalelse om betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Tilsynets udtalelse, som blev afgivet efter behandling i Datarådet, gengives i alt væsentligt nedenfor.

1. Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger og ophævelse af tv-overvågningsloven (kapitel 7)

Datatilsynet var enig med udvalget i, at en sammenskrivning mellem tv-overvågningsloven og persondataloven kunne have væsentlige fordele i relation til gennemskuelighed mv. på tv-overvågningsområdet. En sammenskrivning måtte imidlertid – som også forudsat af udvalget – fordre en betydelig indsats af lovteknisk karakter.

Hvis Justitsministeriet overvejede at udarbejde forslag til en sådan sammenskrivning, ville konsekvensen bl.a. være, at Datatilsynet blev eneste myndighed på tv-overvågningsområdet i forhold til alle væsentlige spørgsmål. En sådan ændring måtte derfor forudsætte en nærmere undersøgelse af tilsynets ressourcemæssige situation i forhold til at overtage de opgaver, som henholdsvis Justitsministeriet og politiet varetager på området i dag. Datatilsynet ville under ingen omstændigheder kunne løfte opgaven inden for sine nuværende økonomiske og personalemæssige rammer. Der henvistes i øvrigt til det anførte neden for under punkt 4 om ressourcemæssige forhold.

2. Forslag til lov om ændring af tv-overvågningsloven og lov om behandling af personoplysninger (kapitel 8)

Udvalget foreslog følgende undtagelse til forbudet mod privates tv-overvågning indsat i tv-overvågningslovens § 2:

"3) Tv-overvågning, der foretages af butikker og butikscentre, hvorfra der foregår detailsalg, eller foretages af pengeinstitutvirksomheder eller af hotel- og restaurationsvirksomheder, af egne indgange og facader, og, når dette klart er nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse, af arealer i direkte tilknytning hertil."

Datatilsynet fandt, at den foretagne afgrænsning af, at det alene er visse grupper af *erhvervsdrivende*, der *vil* få adgang til den udvidede adgang til tv-overvågning med optagelse var meget hensigtsmæssig og udtryk for en passende afvejning mellem forskelligrettede hensyn. Forslaget omfattede erhvervsdrivende i brancher, som må antages at have en særlig risiko for at blive ramt af kriminalitet.

Datatilsynet kunne endvidere støtte forslaget om, at der under visse betingelser kan foretages tv-overvågning af *arealer i direkte tilknytning til egen indgang og facade*. For at sikre at tv-overvågning af det offentlige rum fortsat er undtagelsen, fandt tilsynet det imidlertid helt afgørende, at ændringen ville blive gennemført i overensstemmelse med udvalgets forslag, hvorefter kravet var, at det skal være klart nødvendigt at foretage tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Datatilsynet noterede sig i den forbindelse også, at der i udvalget var enighed om den foreslåede afgrænsning, således som den var beskrevet i betænkningen.

Datatilsynet gjorde opmærksom på, at hvis adgangen til at foretage tv-overvågning blev udvidet som foreslået, ville dette – i forhold til hvad der er tilladt i dag – medføre en øget behandling af personoplysninger. Det ville således blive tilladt at optage og gemme billeder og hermed indsamle oplysninger om de personer, der passerer de tv-overvågede områder.

Dispensationsregel for privates tv-overvågning, hvorefter private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning med optagelse af egne facader og indgange

Drøftelsen i Datarådet af spørgsmålet om en dispensationsregel mundede ud i, at 3 medlemmer af rådet støttede forslaget om en dispensationsregel. De andre 3 medlemmer af rådet, som deltog i drøftelsen af sagen, var enig med mindretallet af tv-overvågningsudvalget (6 medlemmer) i, at der ikke burde indsættes en dispensationsregel for privates tv-overvågning, således at private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning. Disse 3 medlemmer var endvidere enige i den anførte begrundelse for at udtale sig imod forslaget om en sådan dispensationsregel.

Digital og analog tv-overvågning omfattes af persondataloven
Af lovudkastet fremgik, at der blev foreslået indsat en ny bestemmelse i persondatalovens § 1 om, at loven skulle gælde for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Forskellene mellem reguleringen af henholdsvis digital og analog overvågning var efter Datatilsynets opfattelse en væsentlig årsag til, at retstilstanden på tv-overvågningsområdet opleves som unødigt kompliceret og uigennemsigtig. Datatilsynet fandt derfor forslaget om, at digital såvel som analog tv-overvågning ville blive omfattet af persondataloven positivt.

Forslag om nyt kapitel om tv-overvågning i persondataloven
Udvalget foreslog et nyt kapitel indsat i persondataloven – kapitel 6 a om tv-overvågning.

Videregivelse og slettefrist

I kapitlet blev der for det første foreslået en bestemmelse (§ 26 a) om videregivelse og slettefrist.

Efter Datatilsynets opfattelse var det vigtigt, at den lempelse i adgangen til at foretage tv-overvågning, som udvalget foreslog, blev fulgt op af forslagene til ændringer i persondataloven, således at der bedst muligt ville blive sikret mod misbrug af de personoplysninger, som tilvejebringes gennem tv-overvågning. Indsættelse af en slettefrist på 30 dage i loven og snævre rammer for videregivelse af personoplysninger fra tv-overvågning – som foreslået af udvalget – fandt Datatilsynet derfor burde tillægges afgørende vægt i det videre arbejde med betænkningen.

Lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning

Forslaget til § 26 a omhandlede også lydoptagelser med personoplysninger. Datatilsynet gik umiddelbart ud fra, at der alene var tale om lydoptagelser i tilknytning til tv-overvågning, jf. kapitlets overskrift.

Udvalgets forslag om at lade § 26 a omfatte lydoptagelser i tilknytning til tv-overvågning rejste efter tilsynets opfattelse umiddelbart spørgsmål om, på hvilket grundlag lydoptagelse kan iværksættes.

Efter Datatilsynets opfattelse burde spørgsmålet om lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning overvejes i det videre forløb. Datatilsynet understregede samtidig, at hvis lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning måtte antages at være i strid med straffelovens regler, ville behandlingen heller ikke kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven.

Oplysningspligt

Som § 26 b blev det foreslået at indsætte en bestemmelse om oplysningspligt, hvorefter bestemmelserne i persondatalovens §§ 29 og 30 gælder, uanset en eventuel skiltning i medfør af reglerne i lov om tv-overvågning m.v.

Udvalgets forslag afklarede et af de spørgsmål om samspillet mellem persondataloven og tv-overvågningsloven, som Datatilsynet rejste i sin henvendelse til Justitsministeriet. Spørgsmålet vedrørte, i hvilket omfang tv-overvågningslovens skiltningskrav suppleres af persondatalovens regler om oplysningspligt. Datatilsynet anbefalede, at forslaget blev gennemført.

Undtagelse fra anmeldelsespligten

Et flertal af udvalget foreslog, at behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning er undtaget fra reglerne i § 43, § 48 og § 52 om anmeldelse til Datatilsynet og Domstolsstyrelsen.

Et mindretal på 2 medlemmer fandt, at privates tv-overvågning bør omfattes af en anmeldelsesordning til Datatilsynet.

Datatilsynet var enig med flertallet af udvalget i de synspunkter om anmeldelsespligt, som var anført i betænkningen. Med hensyn til de ressourcemæssige overvejelser, som også blev tillagt vægt ved persondatalovens gennemførelse, kunne tilsynet supplerende oplyse, at anmeldelsesordningen for offentlige myndigheder på tv-overvågningsområdet i praksis opleves som ressourcekrævende for såvel tilsynet som de offentlige myndigheder. Datatilsynet havde indtil pr. 4. december 2006 modtaget i alt 118 anmeldelser, herunder ændringsanmeldelser, fra offentlige myndigheder.

Datatilsynet understregede i den forbindelse behovet for generel information om de nye regler, således som udvalget også påpegede det i betænkningen.

Datatilsynets inspektionskompetence

Udvalget foreslog en bestemmelse om Datatilsynets inspektionskompetence på tv-overvågningsområdet indsat i persondatalovens § 62, stk. 3.

Datatilsynet støttede udvalgets forslag og den anførte begrundelse herfor.

Datatilsynet kunne i den forbindelse oplyse, at tilsynet ikke kun opfatter inspektioner som en kontrolforanstaltning. Inspektionerne giver således Datatilsynet mulighed for at komme i dialog med de dataansvarlige virksomheder og myndig-

heder mv. og informere og vejlede om lovgivningen om behandling af personoplysninger.

3. Kommunal tv-overvågning af frit tilgængelige steder

Udvalget om tv-overvågning fik i et tillægskommissorium til opgave at overveje anbefalingen fra regeringens tværministerielle arbejdsgruppe på terrorområdet om, hvorvidt der bør tilvejebringes hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed, herunder hvilke rammer der i givet fald bør gælde for en sådan kommunal tv-overvågning.

Udvalget bemærkede i betænkningen, at efter gældende ret kan kommunerne i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 1-3, foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom, og at denne overvågning bl.a. kan forfølge et kriminalitetsforebyggende formål, men at overvågningen ikke udelukkende kan have dette formål. Kommunal tv-overvågning ville således ikke kunne iværksættes alene med det formål generelt at forebygge forbrydelser af en almen samfundsmæssig karakter, som der eksempelvis er tale om i forbindelse med forebyggelse af terror.

Udvalget bemærkede endvidere, at det ikke fandt at have et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere effekten af bestemte virkemidler i forbindelse med terrorbekæmpelse. Udvalget fandt derfor ikke at kunne tage endelig stilling til, om det ud fra en afvejning af de modsatrettede hensyn, der gør sig gældende, vil være ønskeligt at gennemføre en regulering af denne karakter. Udvalget redegjorde imidlertid i kapitel 6 for synspunkter for og imod en sådan regulering samt udarbejdede en skitse til et lovforslag, hvis den anbefaling, der er relateret til bekæmpelse af terror og andre trusler mod den offentlige sikkerhed og orden, ønskedes gennemført.

Datatilsynet kunne ikke støtte gennemførelsen af den skitserede lovregulering, hvorefter kommuner ville få generel adgang til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder/områder. Datatilsynet var enig i de synspunkter, som var anført imod en sådan lovregulering.

Datatilsynet noterede sig endvidere KL's synspunkt, som fremgik af betænkningen s. 170:

"KL har over for udvalget oplyst, at kommunerne har en betydelig interesse i at kunne foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, hvis dette er nødvendigt med henblik på at forhindre ødelæggelse eller væsentlig beskadigelse af kommunens ejendom. KL ønsker derfor en klar hjemmel til tv-overvågning i disse tilfælde og foreslår, at der indsættes en regel i tv-overvåg-

ningsloven, hvorefter offentlige myndigheder kan foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, såfremt dette er nødvendigt med henblik på at forhindre ødelæggelse eller væsentlig beskadigelse af myndighedens ejendom. I og med, at udvalget i betænkningen ligger op til, at pengeinstitutvirksomheder, butikker, butikscentre og hotel- og restaurationsvirksomheder får mulighed for ikke kun at overvåge egne indgange og facader, men også dele af frit tilgængelige arealer i tilknytning hertil, når dette er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse, finder KL ikke, at et sådant forslag kan være særligt betænkeligt af hensyn til retssikkerheden. Hvis Datatilsynets praksis efter en mere indgående undersøgelse viser sig at være eller – efter en drøftelse i Datarådet – kan bringes i overensstemmelse med den af KL foreslåede lovregulering, er denne naturligvis ikke nødvendig."

Datatilsynet fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at det generelt set ville være klart nødvendigt for kommunale myndigheder at kunne tv-overvåge også *arealer* i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Kommunernes behov for i nødvendigt omfang at kunne beskytte kommunal ejendom og værdier mod ødelæggelse mv. måtte således normalt antages at kunne opfyldes ved tv-overvågning af indgange og facader i overensstemmelse med Datatilsynets hidtidige praksis. Efter Datatilsynets opfattelse ville kommunale myndigheder således i almindelighed ikke på samme måde som de særligt afgrænsede grupper af erhvervsdrivende, som var omfattet af udvalgets forslag, have en nærliggende risiko for at blive ramt af kriminalitet.

Datatilsynet havde imidlertid forståelse for, at det f.eks. i forhold til en værdifuld skulptur, som står i et frit tilgængeligt område, vil kunne være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Datatilsynet vil være indstillet på at acceptere en sådan tv-overvågning under forudsætning af, at andre mindre indgribende midler ikke kan anvendes, at tv-overvågning sker i et så begrænset omfang som muligt (antal kameraer), at kameraet fokuserer på skulpturen, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning hertil, så vidt det overhovedet er muligt, vil blive undgået og i hvert fald begrænset mest muligt, samt at tv-overvågningen i øvrigt vil ske under iagttagelse af lovgivningen med hensyn til skiltning, sletning osv.

4. Ressourcemæssige forhold

Det var Datatilsynets opfattelse, at udvalgets lovudkast til ændring af tv-overvågningsloven og persondataloven (betænkningens kapitel 8) ville indebære en betydelig forøgelse af tilsynets arbejdsopgaver.

Gennemførelsen af alle de centrale elementer i udvalgets forslag forudsatte således efter Datatilsynets opfattelse, at tilsynet tilføres de fornødne ressourcer til at varetage disse opgaver på forsvarlig vis. Datatilsynet henstillede derfor, at

en forøgelse af tilsynets bevillinger indgik i ministeriets videre overvejelser på området.

Offentliggørelse af lønoplysninger

Datatilsynet modtager jævnligt henvendelser fra offentlige arbejdsgivere og faglige organisationer med spørgsmål om, i hvilket omfang der kan ske videregivelse af oplysninger om ansattes løn, herunder tillæg mv. Til brug herfor udarbejdede Datatilsynet i 2006 en vejledende udtalelse om videregivelse af oplysninger om offentligt ansattes løn. Vejledningen er primært rettet mod det offentlige arbejdsmarked, da private arbejdspladser ofte har helt andre aftaler og traditioner for håndtering af lønoplysninger.

Vejledningen kan ses på tilsynets hjemmeside under afsnittet "Værd at vide", videregivelse af oplysninger om offentligt ansattes løn.

Kreditoplysningsbureauer

Datatilsynet tog i 2006 de indholdsmæssige krav til kreditoplysningsbureauernes registreringsmeddelelser op til revision.

Revisionen indebar en ændring af Datatilsynets vilkår om oplysningspligt i kreditoplysningsbureauers tilladelse til at drive virksomhed med behandling af oplysninger til bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed med henblik på videregivelse.

Datatilsynet har bl.a. krævet, at det skal fremgå af bureauernes registreringsmeddelelser, at den registrerede vil blive slettet fra bureauets registre, hvis den registrerede ved henvendelse til bureauet – mundtligt eller skriftligt – bestrider fordringens størrelse eller rigtighed, medmindre der foreligger en endelig retslig afgørelse.

Datatilsynet har sendt orienteringsbreve samt reviderede tilladelser med de nye vilkår til alle kreditoplysningsbureauerne.

I 2005 indledte Datatilsynet endvidere en undersøgelse af Experian A/S' produkt Delphi Scoring, som er en kreditvurdering/bedømmelse af virksomheder og enkeltpersoner. Tilsynet kom i 2005 med afgørelser om en del af de spørgsmål, som produktet rejser. I 2006 kom Datatilsynets endelige vurdering af produktet.

Datatilsynets afgørelse beskriver bl.a., under hvilke omstændigheder Consumer Delphi (bedømmelse af enkeltpersoner) er forenelig med persondataloven. Ud over oplysning om dato for seneste adresseændring, postnummer og fødselsår for personen skal der indgå oplysninger, som siger noget om personens øko-

nomi. Med hensyn til de såkaldte lukkede registreringer har Datatilsynet stillet særlige krav, for at de kan indgå i en Delphi score.

Sagen er omtalt nærmere på Datatilsynets hjemmeside.

Behandling af biometriske oplysninger

Datatilsynet har i 2006 oplevet et stigende antal henvendelser vedrørende biometriske systemer. Ved biometri forstås anvendelse af biologiske kendetegn til identifikation af en person. Det er Datatilsynets opfattelse, at der ved indsamling og brug af biometriske oplysninger er tale om behandlinger af personoplysninger, der er omfattet af persondataloven. Dette har tilsynet tilkendegivet bl.a. i de 2 nedennævnte sager:

SAS-sagen

Udtalt, at Scandinavian Airlines Danmark (SAS) på baggrund af flypassagerens samtykke kan behandle dennes biometriske oplysninger i form af template af fingeraftryk (Datatilsynets j.nr. 2006-219-0370)

SAS anmodede Datatilsynet om at vurdere selskabets påtænkte behandling af flypassagerers biometriske oplysninger i form af en template af fingeraftryk.

Baggrunden for forespørgslen var ifølge det oplyste, at flyselskaber som følge af EU forordning nr. 2320/2002 er blevet pålagt at sikre, at den person, som indleverer bagage til indcheckning på et fly, også er den person, der konkret rejser med flyet. SAS er af forskellige årsager overgået til i vid udstrækning at anvende selvbetjeningsløsninger i forbindelse med check-in og påstigning. For at kunne leve op til EU's sikkerhedskrav i et selvbetjeningsmiljø undersøgte SAS betingelserne for at indføre en automatiseret løsning i form af biometrisk kontrol.

Efter at sagen havde været behandlet i Datarådet, udtalte Datatilsynet, at behandling af oplysninger om en matematisk beregnet værdi – en såkaldt template – af flypassagerers fingeraftryk ved check-in af bagage ville kunne ske, hvis passageren i overensstemmelse med den i sagen nærmere beskrevne procedure har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1.

Det var tillige Datatilsynets opfattelse, at den behandling, som flyselskabet foretager af oplysninger om passagerernes fingeraftryk, ikke er i strid med sagligheds- og proportionalitetsprincippet, jf. § 5, stk. 2 og 3. Datatilsynet lagde herved vægt på, at der alene er tale om opbevaring (behandling) af en matematisk værdi af passagernes fingeraftryk (en såkaldt template) i en kortere periode, og at templaten ikke vil blive sammenstillet med andre identifikationsoplysnin-

ger om passageren – der vil således ikke ske en egentlig identificering af den enkelte person ud over behandlingen af dennes template.

Datatilsynet lagde endvidere vægt på, at passagerer, der ikke ønsker at få sit fingeraftryk aflæst, har mulighed for at benytte en alternativ løsning – i form af en manuel ID kontrol i forbindelse med bagageindlevering og påstigning.

Tivoli-sagen

Udtalt, at Tivoli kan behandle digitale billeder af årskortholdere med samtykke fra årskortholderen (Datatilsynets j.nr. 2005-212-0299)

DLA Nordic A/S anmodede på vegne af Tivoli Datatilsynet om at vurdere, om Tivoli lovligt kunne lagre digitale billeder af årskortholdere i en database med henblik på adgangskontrol til haven. Billederne vil ikke blive trykt på kortet, men blive opbevaret i Tivolis database. Ved besøg i haven kører gæsten sit kort igennem en kortlæser ved indgangen, hvorefter gæstens billede bliver synligt for kontrolløren via en skærm.

Baggrunden for forespørgslen var ifølge det oplyste, at Tivoli har haft en formodning om, at der gennem de sidste år har været en del snyd med årskortene, således at disse i en vis udstrækning er anvendt uberettiget af en anden person end den, som kortet er udstedt til. Tivoli har derfor overvejet, hvorledes man kan dæmme op for dette misbrug.

Efter at sagen havde været behandlet i Datarådet, udtalte Datatilsynet, at Tivolis indsamling og registrering af billederne ikke generelt kunne ske i medfør af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 2, eller nr. 7.

Datatilsynet lagde herved vægt på, at den behandling af personoplysninger, som Tivoli ønsker, ikke fuldt ud kan anses for nødvendig af hensyn til opfyldelse af en aftale, jf. § 6, stk. 1, nr. 2, ligesom tilsynet ikke finder at kunne udelukke, at der i konkrete tilfælde kan være modstående hensyn, som overstiger Tivolis interesse i behandlingen, jf. § 6, stk. 1, nr. 7.

Datatilsynet antog således, at der ville være personer, som ville føle ubehag ved at skulle have deres billede registreret, og som ville foretrække en anden løsning, selv om det medfører ulemper for den pågældende.

Datatilsynet fandt derfor, at Tivoli burde basere sin behandling af digitale billeder af årskortholdere på et samtykke fra årskortholderen til, at Tivoli tager et billede af den pågældende og opbevarer dette i en database, jf. herved persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1, for derved også at sikre den enkelte abonnent mulighed for i stedet at anvende billedlegitimation i forbindelse med årskortet.

Binding Corporate Rules (bindende virksomhedsregler – BCR)

Datatilsynet deltog i 2006 i den første fælles-europæiske tilladelse til overførsel af personoplysninger til tredjelande på baggrund af de såkaldte BCR.

Bindende virksomhedsregler tillader internationale koncerner med virksomheder i lande både inden for og uden for EU at overføre oplysninger fra EU-medlemslande til tredjelande i overensstemmelse med nationale databeskyttelsesregler, såfremt de bindende virksomhedsregler lever op til de krav, der er stillet af den såkaldte artikel 29-gruppe (se nærmere nedenfor under "Internationalt arbejde").

Artikel 29-gruppen har fastsat en procedure, der gør det muligt for internationale koncerner at søge om tilladelse i samtlige relevante EU-medlemslande samtidig, uden at der skal sendes en ansøgning til hver enkelt databeskyttelsesmyndighed. I stedet udpeges en ledende myndighed, som i den konkrete sag var det britiske datatilsyn, der varetager kontakten til de øvrige nationale myndigheder. På den måde kan der udarbejdes én version af de bindende virksomhedsregler, som alle relevante nationale myndigheder kan udstede deres tilladelse på baggrund af.

Datatilsynet udstedte ved brev af 24. marts 2006 en national tilladelse i henhold til persondatalovens § 27, stk. 4, til overførsel af personoplysninger til tredjelande på baggrund af bindende virksomhedsregler. Hele udtalelsen kan læses på tilsynets hjemmeside, www.datatilsynet.dk.

Folketingets Sundhedsudvalg – ekspertmøde om elektroniske patientjournaler

Datatilsynets direktør deltog i efteråret 2006 i et ekspertmøde i Folketingets Sundhedsudvalg om elektroniske patientjournaler (EPJ). Mødet var lukket og blev afholdt i forbindelse med Sundhedsudvalgets behandling af et lovforslag om bl.a. EPJ.

Internationalt samarbejde

Datatilsynets deltagelse i internationalt samarbejde er et område, der fortsat vokser i omfang. Datatilsynet deltager i samarbejdet bl.a. i de fælles tilsynsmyndigheder, nedsat i henhold til Schengen- og Europol-konventionerne, i Europarådets arbejde og i andre internationale arbejdsgrupper, både i og uden for EU's regi.

Datatilsynet deltager endvidere i det nordiske samarbejde om persondatabeskyttelse.

Aktiviteterne omtales nærmere i afsnittet om internationalt samarbejde.

På Datatilsynets hjemmeside er tilsynets internationale samarbejde ligeledes beskrevet under afsnittet om Internationalt.

Andre opgaver

Datatilsynet har ligeledes opgaver i henhold til andre love, bl.a. lov om massemediers informationsdatabaser vedrørende anmeldelser. På Datatilsynets hjemmeside findes en oversigt over de redaktionelle informationsdatabaser, der er anmeldt til Datatilsynet.

Datatilsynet er også Registertilsyn for Grønland ifølge de der gældende registerlove fra 1979 samt i et vist omfang også for rigsmyndighederne på Færøerne.

Datatilsynets organisation

Datatilsynet består af et råd – Datarådet – og et sekretariat. Datatilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed, men har en finanslovsmæssig og personalemæssig tilknytning til Justitsministeriet, som dog ikke har nogen instruktionsbeføjelse over for tilsynet.

Datatilsynets afgørelser efter lov om behandling af personoplysninger er endelige og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan indbringes for domstolene, ligesom Datatilsynet i sin virksomhed er undergivet sædvanlig kontrol af Folketingets Ombudsmand.

Datarådet

Datarådet består af en formand og af 6 andre medlemmer, der er udpeget af justitsministeren. Datarådet træffer først og fremmest afgørelse i sager af principiel karakter. Rådet fastsætter efter loven selv sin forretningsorden. Forretningsordenen fremgår af bekendtgørelse nr. 1178 af 15. december 2000 om forretningsorden for Datarådet og kan ligeledes findes på Datatilsynets hjemmeside.

Datarådets medlemmer
Pr. 31. december 2006
Formand, højesteretsdommer Asbjørn Jensen
Næstformand, advokat Janne Glæsel
Professor, dr. jur. Peter Blume
Direktør Jakob Lyngsø
Overlæge Hans Henrik Storm
Direktør Rasmus Kjeldahl
Kommunaldirektør Estrid Oxlund

Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen, og de er personligt udpeget i kraft af deres sagkundskab inden for bestemte sagsområder og er ikke repræsentanter for bestemte interesseorganisationer eller lignende.

Henvendelser til Datarådets medlemmer stiles til sekretariatet: Datatilsynet, Borgergade 28, 5., 1300 København K.

Sekretariatet

Sekretariatet varetager Datatilsynets daglige forretninger. Sekretariatet ledes af en direktør.

Ansatte i sekretariatet.
Pr. 31. december 2006

Direktør, cand.jur. Janni Christoffersen
Kontorchef, cand.jur. Lena Andersen
IT-chef, civilingeniør Ib Alfred Larsen
Chefkonsulent, cand.jur. Annette Haupt
IT-sikkerhedskonsulent Peter Schmidt
Specialkonsulent, mag.art. Camilla Daasnes
Fuldmægtig, cand.jur. Christine Jensen Boeskov
Fuldmægtig, cand.jur. Jens Harkov Hansen
Fuldmægtig, cand.jur. Emil Paldam Folker
Fuldmægtig, cand.jur. Tina Fugl
Fuldmægtig, cand.jur. Birgitte Mullesgaard Pedersen
Fuldmægtig, cand.jur. Maria Joost (orlov)
Fuldmægtig, cand.jur. Mia Staal Klintrup (orlov)
Fuldmægtig, cand.jur. Camilla Sonne Kristensen
Fuldmægtig, cand.jur. Inge Birgitte Møberg
Fuldmægtig, cand.jur. Henriette Vincens Nielsen
Fuldmægtig, cand.jur. Anders Thøgersen
Fuldmægtig, cand.jur. Jesper Husmer Pedersen
Fuldmægtig, cand.jur. Karina Kok Jørgensen
Fuldmægtig, cand.jur. Camilla Metz Larsen
Kontorfuldmægtig Anne-Marie Müller
Kontorfuldmægtig Suzanne Stenkvist
Kontorfuldmægtig Pernille Jensen
Overassistent Mette Maj Leilund
Overassistent Helle Jensen
Stud.jur. Bjarke Stig Andersen
Stud.jur. Anna Nørgaard Carlsen
Stud.jur. Christina Westergaard-Andersen
Stud.jur. Maiken Toftgaard Knudsen

Datatilsynets ressourcer

Datatilsynets bevilling fremgår af finansloven. Datatilsynet blev tilført 0,6 mio. kr. på tillægsbevillingslovene for 2006, bl.a. til dækning af huslejeudgifter. I forhold til bevillingen er Datatilsynets underskud på i alt 0,25 mio. kr. i 2006 blevet dækket af Datatilsynets videreførte midler.

Persondataloven

Persondataloven, jfr. lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, trådte i kraft den 1. juli 2000. Datatilsynets årsberetning 2000 indeholder baggrunden for og forarbejderne til loven.

I tilknytning til persondataloven har Justitsministeriet udsendt en række bekendtgørelser. Endvidere har Datatilsynet udsendt en række vejledninger vedrørende loven.

Datatilsynets hjemmeside

Persondataloven, bekendtgørelserne og vejledningerne kan læses på Datatilsynets hjemmeside: www.datatilsynet.dk under afsnittet om lovgivning. På hjemmesiden under afsnittet om publikationer er det muligt at læse Datatilsynets informationspjece "Persondataloven", som tilsynet udsendte i forbindelse med lovens ikrafttrædelse, ligesom tilsynets årsberetninger og Registertilsynets årsberetninger fra 1996 til 1999 er tilgængelige på hjemmesiden under samme afsnit.

Datatilsynet udarbejder løbende nye tekster og informationsmateriale, der offentliggøres på hjemmesiden sammen med tilsynets afgørelser af mere generel interesse.

Enhver kan – gratis – tegne et elektronisk abonnement på Datatilsynets hjemmeside, således at abonnenterne automatisk modtager en e-post, når hjemmesiden opdateres. Ved udgangen af december 2006 var der i alt 3734 abonnenter på Datatilsynets hjemmeside, mod 3767 abonnenter i 2005.

Statistiske oplysninger

Oplysningerne i dette afsnit udgør registreringerne af nye sager i Datatilsynets journalsystem i 2006 og vedrører sager, som er oprettet i løbet af 2006. En del af Datatilsynets sagsbehandling er imidlertid en fortsættelse af eksisterende sager. Dette er for eksempel tilfældet, når en anmeldelse ændres, eller en tilladelse forlænges. Disse sager er af praktiske årsager ikke omfattet af statistikken. Dog kan det konstateres, at Datatilsynet i 2006 har modtaget ca. 550 ændringer til eksisterende anmeldelser af private forsknings- og statistikprojekter.

Datatilsynet registrerede 4.368 nye sager i perioden fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2006. Disse sager fordeler sig således:

Datatilsynets egen administration mv.	176
Lovforberedende arbejde	244
Forespørgsler og klager vedrørende private	646
Forespørgsler og klager vedrørende offentlige myndigheder	430
Anmeldelse for den private sektor	1.855
Anmeldelser for den offentlige sektor	744
Sager på Datatilsynets eget initiativ (egen drift-sager)	95
Sikkerhedsspørgsmål	19
Internationale sager	139
Datatilsynets kompetence efter anden lovgivning	20

I det følgende uddybes tallene for nogle af de nævnte kategorier af sager.

Forespørgsler og klager vedrørende private
Datatilsynet registrerede i alt 646 nye sager om forespørgsler og klager vedrørende private dataansvarlige.

Sagerne havde følgende fordeling over forskellige virksomhedstyper:

Almindelige virksomheder	87
Den finansielle sektor	38
Fagforeninger, a-kasser, pensionskasser mv.	25
Telesektoren	36
Foreninger og organisationer	67
Sundhedssektoren (medicinalfirmaer, klinikker, læger mv.)	23
Kreditoplysningsbureauer	147
Advarselsregistre	20
Stillingsbesættende virksomheder	10
Ansøgninger om tilladelser	50
Diverse	141
Sager af generel karakter	0
Edb-servicebureauer	2

Fordelingen mellem klager og forespørgsler i sager, som Datatilsynet færdigbehandlede i 2006[1], var:

Klager	ca. 25%
Forespørgsler	ca. 75%

Af klagerne var ca. 55% berettigede, mens ca. 45% var uberettigede.

Forespørgsler og klager vedrørende offentlige myndigheder
Datatilsynet registrerede i alt 430 nye sager med klager og forespørgsler vedrørende offentlige myndigheder.

Sagerne var fordelt således:

Statslige myndigheder	113
Amtskommuner	27
Primærkommuner	145
Ansøgning om tilladelser	123
Diverse	22

Fordelingen mellem klager og forespørgsler i sager, som Datatilsynet færdigbehandlede i 2006[2], var:

Klager	ca. 21%
Forespørgsler	ca. 79%

Af klagerne var ca. 38% berettigede, mens ca. 62% var uberettigede.

Anmeldelser for den private sektor
Datatilsynet registrerede i alt 1.855 nye sager om anmeldelser for den private sektor. Fordelingen af sagerne var:

Forskning og statistik	1.395
Privates behandling af oplysninger om rent private forhold	377
Advarselsregistre	6
Spærrelister	4
Kreditoplysningsbureauer	5
Stillingsbesættende virksomheder	46
Edb-servicebureauer	21
Diverse sager af generel karakter	1

1 I lighed med Datatilsynets Årsberetning 2005 er tallene for 2006 ikke opgjort på grundlag af sager, som er oprettet i 2006, men på grundlag af sager, som Datatilsynet har færdigbehandlet i 2006. Heriblandt er sager oprettet i 2006 og 2005 samt enkelte fra 2004. Opgørelsesmetoden skyldes et ønske om at opgøre tallene på en måde, så de ikke ændrer sig afhængig af, hvornår man opgør dem.
2 Se note 1.

Anmeldelser for den offentlige forvaltning
Datatilsynet registrerede i alt 744 nye sager om anmeldelser for den offentlige sektor. Fordelingen af sagerne var:

Fællesanmeldelser	15
Kommuner	190
Amtskommuner	173
Statslige myndigheder	337
Tilslutninger, kommuner	8
Tilslutninger, amtskommuner	0
Tilslutninger, statslige myndigheder	21
Diverse/sager af generel karakter	0

Sager på Datatilsynets eget initiativ
Datatilsynet registrerede i alt 95 nye sager, oprettet på tilsynets eget initiativ. Fordelingen af sagerne var:

Inspektion og kontrol vedrørende private	46
Inspektion og kontrol vedrørende offentlige myndigheder	24
Sager rejst på grundlag af presseomtale og lign.	25
Diverse/sager af generel karakter	0

Sikkerhedsspørgsmål
Datatilsynet registrerede i alt 19 nye sager under kategorien sikkerhedsspørgsmål. Fordelingen af sagerne var:

Private	11
Offentlige	7
Diverse	1

Internationale sager
Datatilsynet registrerede i alt 139 nye internationale sager. Fordelingen af sagerne var:

Forespørgsler fra udlandet	50
Nordisk tilsynssamarbejde	1
Europarådet	4
EU	37
Konventioner	22
Datakommissærsamarbejdet	18
OECD	1
Diverse/sager af generel karakter	6

Fordelingen af de forskellige personalegrupper hen over årene

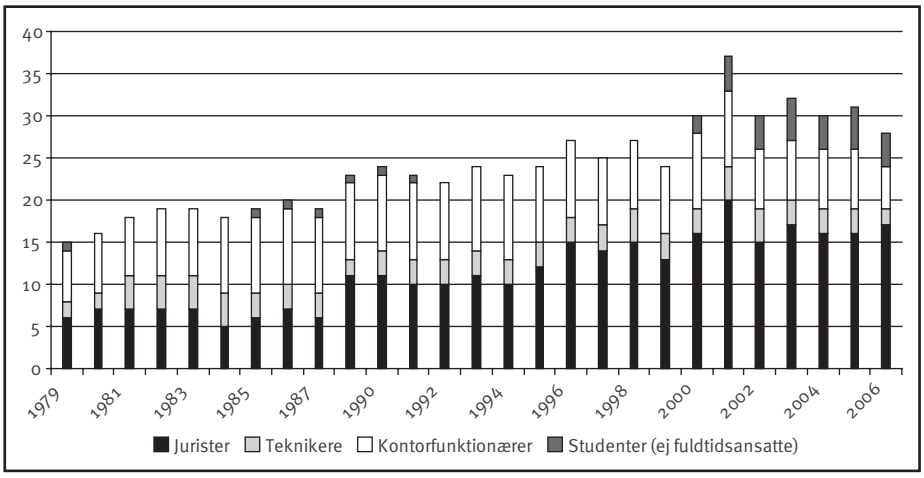

Antal sager

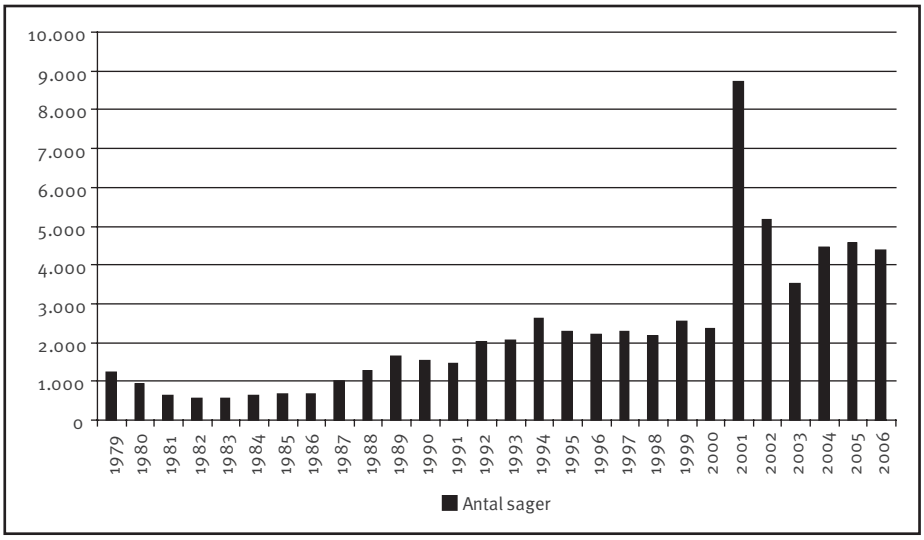

Antal inspektioner

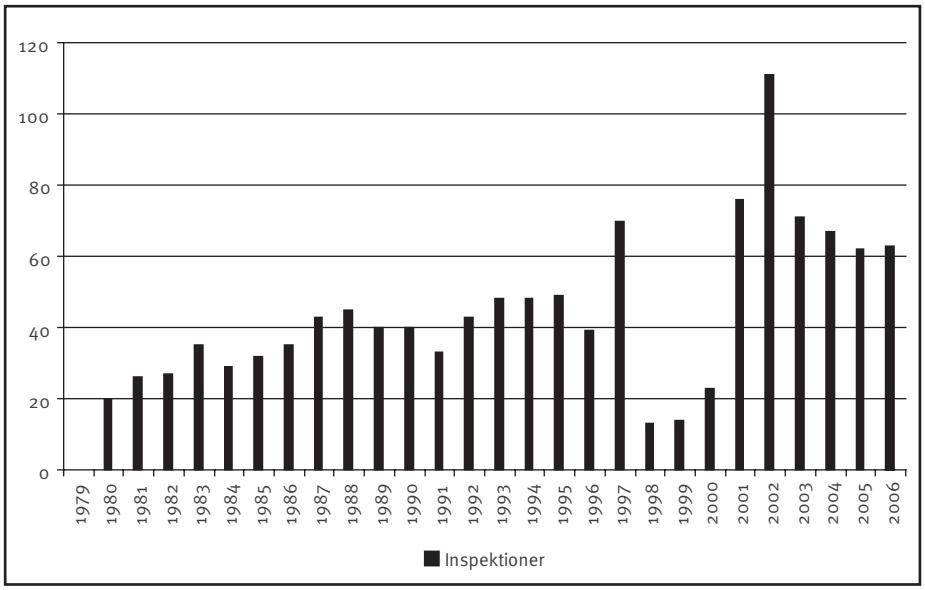

Udtalelser over lovforslag mv.

Lovforslag om ændring af sundhedsloven

Indenrigs- og Sundhedsministeriet anmodede om Datatilsynets bemærkninger til lovforslag om ændring af sundhedsloven.

En af de væsentligste ændringer i forhold til den tidligere vedtagne sundhedslov var forslagets § 42 a, som fastsatte regler for indhentning af elektroniske helbredsoplysninger m.v. i forbindelse med behandling af patienter.

I de specielle bemærkninger til lovforslaget fremgik, at bestemmelsen skulle supplere og erstatte de gældende regler om videregivelse af helbredsoplysninger, og at lægen efter bestemmelsen også ville kunne anvende de oplysninger, som blev indhentet ved opslaget. Der var således tale om en særregel i forhold til persondatalovens regler om behandling af personoplysninger.

Det var Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i den foreslåede § 42 a, stk. 1, og 2, var inden for rammerne af persondatadirektivets artikel 8, stk. 3. Indhentningen af oplysninger, der efter bestemmelsen alene må ske i nødvendigt omfang, ville endvidere kunne ske inden for rammerne af formålsbestemthedsprincipper (finalité-princippet) i persondatalovens § 5, stk. 2, og persondatalovens §§ 6-8 og 11.

Datatilsynet var enig i denne vurdering og påpegede samtidig, at særreglerne om behandling af helbredsoplysninger inden for sundhedsvæsenet var meget komplekse, herunder i samspillet med persondatalovens regler, der fortsat på en række punkter regulerer behandling af personoplysninger inden for sundhedsvæsenet. Det var derfor Datatilsynets opfattelse, at det af hensyn til såvel den dataansvarliges administration af reglerne som til de registrerede generelt ville være ønskeligt med mere ensartede og enklere regler på sundhedsområdet.

I relation til spørgsmålet om datasikkerheden ved behandling af personoplysninger i elektroniske patientsystemer henledte Datatilsynet opmærksomheden på persondatalovens § 41, stk. 3, hvorefter den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Datatilsynet oplyste endvidere, at det følger af tilsynets praksis vedrørende digital forvaltning, at det er et centralt element, at der alene gives adgang til de oplysninger, som den pågældende (myndigheds-) person har brug for i forbindelse med sin opgaveløsning.

Datatilsynet henledte endvidere opmærksomheden på tilsynets udtalelse vedrørende privatpraktiserende lægers adgang til e-Journal, se afsnittet om sikkerhedsspørgsmål, og henstillede på den baggrund, at det i det foreliggende lovforslag udtrykkeligt blev forudsat, at der stilles krav om systemtekniske adgangsbegrænsende foranstaltninger i IT-løsningen for G-EPJ og eventuelle andre IT-systemer, der udvikles med henblik på videregivelse af helbredsoplysninger på sundhedsområdet."

Udkast til lognings-bekendtgørelse

Justitsministeriet anmodede om Datatilsynets bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om udbydere af elektroniske kommunikationsnets og elektroniske kommunikationstjenesters opbevaring af oplysninger om teletrafik (lognings-bekendtgørelsen) samt udkast til vejledning herom.

Ved den første anti-terrorlov blev der indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 786, hvorefter udbydere af telenet eller teletjenester skal foretage registrering og opbevaring i et år af oplysninger om teletrafik til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold. I henhold til bestemmelsen fastsætter Justitsministeren efter forhandling med Ministeren for Videnskab, Teknologi og Udvikling nærmere regler om denne registrering og opbevaring.

I 2004 blev der første gang udfærdiget udkast til bekendtgørelse om logning. Datatilsynet afgav udtalelse herom ved brev af 17. maj 2004. Bekendtgørelsen blev ikke udstedt.

Rådet for retlige og indre anliggender vedtog den 21. februar 2006 et EU-direktiv om logning, som skal være gennemført i national ret senest den 15. september 2007 (logningsdirektivet).

I anledning af det nye udkast til bekendtgørelse og vejledning blev Datatilsynet anmodet om en udtalelse.

Datatilsynet henviste indledningsvist til sine tidligere udtalelser om registrering og opbevaring af data behandlet af udbydere af elektroniske kommunikations-net- og tjenester.

Tilsynets udtalelse gengives i alt væsentligt nedenfor:

1) Det fremgik af vejledningen, at logningsbekendtgørelsen lægger definitionerne i telelovgivningen til grund, og at udbyderne alene er forpligtet til at foretage registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik, der genereres eller behandles i udbyderens net.

Datatilsynet konstaterede, at udbydere i medfør af forslagets § 4 og § 5 pålægges at registrere og opbevare oplysninger om navn og adresse på en abonnent eller registreret bruger.

Det stod ikke Datatilsynet klart, hvorvidt oplysninger om navn og adresse behandles i udbyderens net som beskrevet i forslagets § 1, eller om forpligtelsen til at registrere navn og adresse medfører, at udbyderen skal hente disse oplysninger i sit debitorsystem og koble oplysningerne til de indsamlede trafikdata.

Datatilsynet oplyste, at tilsynet i forbindelse med en udtalelse til et forslag til ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet gik ud fra, at udbydernes mulighed for at opbevare de identifikationsoplysninger, som politiet skal kunne få udleveret, er begrænset af persondatalovens regler. Tilsynet henviste herved navnlig til lovens § 5, stk. 5, hvorefter indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

Datatilsynet understregede i den forbindelse, at de formål, som efter persondatalovens § 5, stk. 5, kan begrunde behandlingen, er udbydernes egne oprindelige formål. På denne baggrund fandt Datatilsynet, at de omhandlede identitetsoplysninger ikke vil kunne opbevares med henvisning til andres - herunder politiets - eventuelle senere behov.

Datatilsynet forudsatte samtidig, at omfanget af logningsforpligtelsen efter bekendtgørelsen, herunder forpligtelsen til at registrere og opbevare oplysninger om navn og adresse på abonnenten eller den registrerede bruger, blev fastlagt inden for rammerne af bemyndigelsesbestemmelsen i retsplejelovens § 786, stk. 4.

2) I relation til registrering af oplysninger om opkaldende og opkaldte numre i forhold til SMS-kommunikation gjorde Datatilsynet opmærksom på, at tilsynet i tidligere udtalelser særligt har henvist til Telekommunikationsindustriens høringssvar af 22. november 2001 (Retsudvalgets bilag 3, akt nr. 58) over lovforslaget til første terrorpakke (L 35), hvoraf det på side 5 fremgår, at oplysningen om modtageren af en SMS-besked rent teknisk er en del af indholdet af beskeden, og at opfyldelse af registreringspligten dermed vil indebære, at hele indholdet registreres.

Datatilsynet henledte på ny opmærksomheden på, at registrering og opbevaring af indholdsdata af en elektronisk kommunikation hos en udbyder i længere tid, end udbyderen har brug for af hensyn til egne formål og i henhold til den aftale, udbyderen har med kunden, kan indebære en overtrædelse af persondataloven. Tilsynet fandt det derfor væsentligt at det søges afklaret, hvorvidt det rent

teknisk er muligt at registrere oplysninger om identiteten af modtageren af en SMS-besked uden at registrere indholdet af beskeden.

3) I forbindelse med registrering af internetsessioner henviste Datatilsynet til tilsynets høringssvar til den første logningsbekendtgørelse, hvori tilsynet stillede spørgsmål ved udbydere af chat-tjenesters forpligtelse til at registrere oplysninger om opkaldende og opkaldte identitet, idet dette efter det oplyste ville omfatte oplysning om, hvilket af flere mulige chat-rooms den opkaldende identitet er tilkoblet.

Tilsynet fandt det uklart, hvorledes dette krav harmonerede med bemærkningerne til Anti-terrorlovforslaget (L35) s. 46, 1. spalte, hvoraf det fremgår, at "der ikke med forslaget lægges op til, at internetudbyderne skal foretage en kortlægning af kundernes aktiviteter, mens de anvender Internettet. Udbyderne vil således ikke løbende skulle foretage registrering af, hvilke hjemmesider, chatrooms mv. kunderne besøger."

4) Datatilsynet har tidligere udtalt, at der efter tilsynets opfattelse bør indsættes en revisionsbestemmelse i bekendtgørelsen. Bl.a. udtalte tilsynet i forhold til indsættelse af § 786, stk. 4, i retsplejeloven, at der efter tilsynets opfattelse er tale om væsentlige indgreb i privatlivets fred, som i vidt omfang er båret af den særlige situation, som er opstået i forlængelse af terrorangrebene mod USA den 11. september 2001. Tilsynet foreslog derfor, at der blev indsat en revisionsbestemmelse i lovforslaget - vedrørende både bemyndigelsesbestemmelsen og de bestemmelser, der udstedes i medfør heraf - med henblik på, at det på et senere tidspunkt genovervejes, om de foreslåede indgreb fortsat er nødvendige.

Datatilsynet udtalte, at det fortsat er tilsynets opfattelse, at der i lighed med direktivet bør indsættes en revisions- eller evalueringsbestemmelse i bekendtgørelsen, med henblik på at genvurdere indgrebenes nødvendighed, når der er indsamlet flere erfaringer med logning af trafikdata i Danmark.

Internationalt arbejde

Indledning

Som beskrevet i tidligere årsberetninger, senest i Datatilsynets Årsberetning for 2005, har der siden 1979 – men især fra 1989 – udviklet sig et omfattende regelsæt på databeskyttelsesområdet, som har fået stadig større betydning for Datatilsynets arbejde. På Datatilsynets hjemmeside er de regelsæt, som nærmere vil blive omtalt, tilgængelige via link under "Internationalt".

Den væsentligste ældre konvention på området er Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, som trådte i kraft i 1985.

Forud herfor var i september 1980 fremkommet OECDs internationalt dækkende Guidelines on the Protection of Privacy and Transborder Flows of Personal Data, som indeholder en række hovedprincipper for persondatabeskyttelse, og som har størst betydning for de lande, der ikke har ratificeret Europarådskonventionen.

Særligt afgørende har dog været udviklingen inden for EU med vedtagelse af direktiver gældende for det indre marked (søjle I-området), bl.a. det generelle databeskyttelsesdirektiv, men også – afledt af det stigende europæiske samarbejde mellem kontrollerende myndigheder i de enkelte EU-medlemsstater (politi, toldvæsen og asylmyndigheder) – vedtagelse af en række konventioner, som efterhånden er blevet inddraget under EU, og som er omfattet af Amsterdam-traktatens afsnit VI om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (søjle III-området). Disse konventioner indeholder specifikke regler om persondatabeskyttelse og om tilsyn med overholdelse af disse regler.

Både FN's Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder bestemmelser, der omhandler respekten for privatlivets fred.

Af generel betydning er det også, at artikel 8 i EU-Charteret om grundlæggende rettigheder – underskrevet i december 2000 – indeholder en bestemmelse, som særligt vedrører persondatabeskyttelse. Også heri er retten til databeskyttelse anerkendt som en grundlæggende menneskeret.

Artikel 8 har følgende ordlyd (EF-tidende 18.12.2000 C 364/01):

1. Enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører ham/hende.

2. Disse oplysninger skal behandles rimeligt, til udtrykkeligt angivne formål og på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet berettiget ved

lov fastsat grundlag. Enhver har ret til adgang til indsamlede oplysninger, der vedrører ham/hende og til berigtigelse heraf.

3. Overholdelsen af disse regler er underlagt en uafhængig myndighedskontrol.

En engelsk oversættelse af lov om behandling af personoplysninger er tilgængelig på Datatilsynets hjemmeside www.datatilsynet.dk.

Nedenfor gives en kort beskrivelse af det formelle grundlag for tilsynets aktiviteter på det internationale område, suppleret med oplysninger om de væsentligste sager, som tilsynet har beskæftiget sig med i 2006. Desuden omtales også det mere uformelle, internationale samarbejde, som har udviklet sig gennem årene.

Europarådet

Konventionens navn: Den europæiske konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (COE 180).

Ikrafttræden: Den 1. februar 1990 i Danmark.

Efter sammenlægningen i 2003 af Den Rådgivende Komité T-PD (Consultative Committee T-PD) og Databeskyttelsesekspertgruppen (CJ-PD) på grund af manglende økonomiske ressourcer har T-PD fortsat CJ-PDs arbejde med behandling af personoplysninger ved brug af biometriske data. T-PDs drøftelser vedrørende biometri er beskrevet i en statusrapport (progress report), som kan ses på Europarådets hjemmeside.

T-PD vedtog i 2000 et forslag til tillægsprotokoltekst til konventionen, som vedrører oprettelse af databeskyttelsesmyndigheder og forholdet til tredjelande. Tillægsprotokollen blev i 2001 vedtaget af Ministerkomitéen og efterfølgende fremlagt til underskrivelse. I slutningen af 2005 har 30 lande, heraf Danmark, underskrevet tillægsprotokollen, heraf har 15 lande ratificeret protokollen.

Datatilsynet deltog i foråret 2006 i Den Rådgivende Komité T-PDs plenarmøde.

Europarådets hjemmeside kan findes via et link fra Datatilsynets hjemmeside.

Den Europæiske Union

Europol-konventionen

Konventionens navn: Konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen).

Ikrafttræden: I Danmark blev gennemførelsen af konventionen vedtaget ved lov nr. 415 af 10. juni 1997. Ifølge lovens § 6 fastsætter justitsministeren tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ved bekendtgørelse nr. 508 af 23. juni 1999 er det

fastsat, at loven træder i kraft den 1. juli 1999. Loven er senere ændret ved lov nr. 1435 af 22. december 2004.

EU-Kommissionen har fremlagt et forslag til EU-Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol). Formålet med forslaget er at erstatte den nuværende Europol-konvention med en rådsafgørelse. Dette vil medføre en række ændringer med hensyn til Europols organisering, finansiering, mandat, databeskyttelse mv. Forslaget vil – når det bliver vedtaget – betyder ændringer i Europolloven.

Formål: Gennem oprettelse af en europæisk politienhed med en national enhed i hver EU-medlemsstat at forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af bl.a. terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet.

Arbejdsopgaver: I henhold til konventionen skal der føres tilsyn med den europæiske politienhed Europol, som fysisk er placeret i Haag, og hvis virksomhed formelt påbegyndtes den 1. juli 1999. Dette tilsyn varetages af Den Fælles Kontrolinstans, og hertil knytter sig Det Fælles Klageudvalg, jf. artikel 24, som skal behandle konkrete klager. Datatilsynet er repræsenteret ved 2 medlemmer i Den Fælles Kontrolinstans, hvoraf 1 medlem er indtrådt i Det Fælles Klageudvalg. Ved Retsakt nr. 1/99, udstedt den 22. april 1999 (1999/C 149/01) og offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 28. maj 1999, har Den Fælles Kontrolinstans efter godkendelse i EU-Rådet fastsat sin forretningsorden, som trådte i kraft den 30. april 1999.

Den Fælles Kontrolinstans har i 2006 afholdt 5 møder, hvor man bl.a. har behandlet spørgsmål, som vedrører Europols fremtid, Rådets afgørelse om oprettelse af en fælles europæisk politienhed (Europol), indgåelse af aftaler om videregivelse af personoplysninger mellem Europol og Australien hhv. USA og udarbejdelse af bestemmelser om deltagelse af tredjeparters eksperter i analysegruppens aktiviteter. Den Fælles Kontrolinstans udtalelser kan findes på kontrolinstansens hjemmeside http://europoljsb.consilium.europa.eu/default.asp?lang=DA

Det Fælles Klageudvalg har i 2006 afholdt 5 møder. Klageudvalgets afgørelser kan findes på Den Fælles Kontrolinstans' hjemmeside.

Registertilsynet – nu Datatilsynet – er udpeget som national kontrolinstans efter konventionens artikel 23. Europol er forbundet med en national forbindelsesenhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 4, jf. gennemførelseslovens § 3. Denne nationale forbindelsesenhed er i Danmark etableret i Rigspolitiets regi.

Schengen-konventionen (Schengen-samarbejdet)
Konventionens navn: Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen med de fælles grænser (Schengen-konventionen).

Formål: Schengen-regelgrundlaget fastlægger to overordnede formål: Dels at etablere fri personbevægelighed over de indre grænser, dels at styrke indsatsen mod international kriminalitet og illegal indvandring. Formålene skal bl.a. opfyldes ved hjælp af udveksling af oplysninger og erfaringer til brug for de enkelte landes bekæmpelse af kriminalitet.

Ikrafttræden: Folketinget bemyndigede ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen regeringen til at ratificere tiltrædelsesaftalen på Danmarks vegne, og ratifikationen fandt sted den 23. september 1997. Loven blev delvis sat i kraft (§ 1, jf. § 4, stk. 1), men således at Justitsministeriet blev bemyndiget til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for lovens øvrige bestemmelser. I medfør af lovens § 4, stk. 2, traf justitsministeren ved bekendtgørelse nr. 1366 af 20. december 2000 bestemmelse om, at lovens regler om Schengen-informationssystemet trådte i kraft den 1. januar 2001 og at lovens øvrige bestemmelser trådte i kraft den 25. marts 2001. Loven er senere ændret ved lov nr. 227 af 2. april 2003 og lov nr. 448 af 9. juni 2004. Retsgrundlaget for anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) er under udarbejdelse. Rådet har den 20. december 2006 vedtaget forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II samt forordningen om adgang til SIS II for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer. Rådsafgørelsen om oprettelse, drift og brug af SIS II er endnu ikke vedtaget, men forventes vedtaget i 2007.

Arbejdsopgaver: I henhold til konventionens artikel 115 er der nedsat en fælles tilsynsmyndighed, der bl.a. skal føre tilsyn med Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion (C.SIS), som fysisk er placeret i Strasbourg. Repræsentanter for tilsynene i de 3 nordiske EU-medlemsstater samt Island og Norge har siden foråret 1997 haft mulighed for at deltage i Den Fælles Tilsynsmyndigheds møder. Efter Danmarks indtræden i Schengen-samarbejdet har Danmark deltaget i møderne som medlem.

Den Fælles Tilsynsmyndighed har i 2006 afholdt 5 møder. Tilsynsmyndigheden har i samarbejde med de databeskyttelsesmyndigheder i de EU-lande, som deltager i Schengen-informations-systemet (SIS), herunder de associerede lande, Norge og Island, bl.a. foretaget visse fælles undersøgelser af landenes brug af SIS-systemet, jf. Schengen-konventionen. Undersøgelserne er på nuværende tidspunkt ikke afsluttet.

Tilsynsmyndigheden har endvidere arbejdet med ændringer i forhold til Rådets afgørelse om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II). Den Fælles Tilsynsmyndigheds udtalelser kan findes på tilsynsmyndighedens hjemmeside, http://www.schengen-jsa.dataprotection.org. Tilsynsmyndighedens hjemmeside er endnu ikke tilgængelig på dansk. Datatilsynet er udpeget som tilsynsmyndighed efter konventionens artikel 114 og 128, jf. gennemførelseslovens § 2, stk. 3, hvilket bl.a. indebærer, at der skal føres tilsyn med den nationale del af SIS-systemet (N.SIS), som er en kopi af C. SIS. I Danmark er den nationale del af SIS-systemet oprettet i Rigspolitiets regi.

Toldinformations-systemet
Konventionens navn: Konvention, udarbejdet på grundlag af artikel K.3. i traktaten om Den Europæiske Union om brug af informationsteknologi på toldområdet. Formål: At danne grundlag for oprettelse af "Toldinformationssystemet (CIS)", som skal bidrage til forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af alvorlige overtrædelser af de nationale love ved gennem en hurtig udbredelse af oplysninger at øge effektiviteten i samarbejds- og kontrolprocedurerne hos toldadministrationerne i medlemsstaterne.

Ikrafttræden: Konventionen blev undertegnet den 26. juli 1995 og Danmark ratificerede konventionen den 1. november 2000. Konventionen trådte i kraft den 23. december 2005.

Arbejdsopgaver: I henhold til konventionens artikel 17 skal medlemsstaterne udpege en national tilsynsmyndighed med ansvar for beskyttelse af personoplysninger. Datatilsynet er af Skatteministeriet blevet anmodet om at påtage sig opgaven som national tilsynsmyndighed og tilsynet har givet ministeriet tilsagn om at ville varetage denne opgave.

I henhold til konventionens artikel 18 er der nedsat en fælles tilsynsmyndighed, bestående af 2 repræsentanter fra hver af medlemsstaterne, udpeget blandt medlemsstaternes uafhængige tilsynsmyndigheder. Denne myndighed fører tilsyn med en central database, som er oprettet i EU-regi i Bruxelles, med terminaladgang for samtlige medlemsstaters myndigheder.

I 2006 blev der afholdt 3 møder i Den Fælles Tilsynsmyndighed, hvor man bl.a. drøftede inspektioner af de nationale CIS-toldinformationssystemer.

Datatilsynet foretog i efteråret 2006 1 inspektion af CIS hos SKAT i København.

CIS-toldinformationssystemet skal udgøre en del af en fælles edb-database, hvori der også indgår oplysninger, som er omfattet af Rådets Forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med

henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne. Tilsynet med den forordningsregulerede del af systemet (søjle I) føres af den uafhængige kontrolinstans, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 286.

Sekretariatet for de fælles tilsynsmyndigheder
EU-Rådet har den 17. oktober 2000 (2000/641/RIA) under henvisning til artikel 30 og artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union truffet afgørelse om oprettelse af et sekretariat for de fælles tilsyns-/kontrolmyndigheder vedrørende databeskyttelse, der er oprettet i henhold til konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (Schengen-konventionen), se EF-Tidende 2000, nr. L 271 af 24. oktober 2000, s. 1-3.

Det er udtrykkeligt fastslået, at databeskyttelsessekretariatet skal være uafhængigt, idet det ved udførelsen af sine opgaver kun er bundet af instrukser fra de fælles tilsynsmyndigheder. Af praktiske grunde er databeskyttelsessekretariatets administration dog tæt knyttet til Generalsekretariatet for Rådet. I overensstemmelse med Rådets afgørelse begyndte sekretariatet sit virke i september 2001. Sekretariatet ledes af en jurist med stor erfaring inden for databeskyttelse.

Napoli II-konventionen
Konventionens navn: Konvention, udarbejdet på grundlag af artikel K.3. i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II).

Formål: At styrke EU-toldmyndighedernes samarbejde vedrørende vareoverførsler over såvel medlemslandenes indre grænser, som over grænser fra tredjelande med ulovlige varer (narkotika, våben og børnepornografi mv.) samt ulovlig handel med højtbeskattede varer.

Ikrafttræden: Konventionen blev undertegnet den 18. december 1997. Napoli II-konventionen erstatter konventionen af 7. september 1967 om gensidig bistand mellem EU-landenes toldforvaltninger (Napoli I-konventionen), der blev tiltrådt af Danmark i forbindelse med indtrædelsen i EF i 1973. Napoli I-konventionen blev ophævet ved ikrafttrædelsen af Napoli II-konventionen.

Arbejdsopgaver: Ifølge Napoli II-konventionens artikel 25, litra i), træffer hver enkelt medlemsstat passende foranstaltninger for ved hjælp af effektiv kontrol at sikre, at nævnte artikel overholdes. Artikel 25 indeholder en række regler om databeskyttelse. Den enkelte medlemsstat kan overdrage disse kontrolopgaver til den nationale tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 17 i CIS-konventionen.

I lov nr. 482 af 7. juni 2001 om Danmarks tiltrædelse af konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen), vedtaget den 15. maj 2001, er Datatilsynet indsat som tilsynsmyndighed efter konventionens artikel 25, jf. lovens § 4, stk. 2. Lovens § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, og § 3 trådte i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens øvrige bestemmelser.

Eurodac-systemet
Forordningens navn: EU-Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EF-Tidende Nr. L 316 af 15/12/2000, s. 1), vedtaget af EU-Rådet den 11. december 2000. Forordningen trådte i kraft den 15. december 2000.

Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Danmark er imidlertid blevet tilknyttet Eurodac-systemet på mellemstatsligt grundlag.

Formålet med Eurodac-forordningen er at fastlægge regler for oprettelse af en elektronisk database af fingeraftryk af asylansøgere og visse andre personer til brug ved anvendelsen af Dublin-konventionen, der indeholder bestemmelser til fastsættelse af, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandling af en asylansøgning. EU-medlemsstaterne kan gennem databasen udveksle fingeraftryk af en asylansøger med henblik på at afklare, om denne tidligere har søgt asyl i en anden medlemsstat.

Det følger af Eurodac-forordningens artikel 19, stk. 1, at hver medlemsstat drager omsorg for, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der udpeges i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, i fuld uafhængighed og i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret overvåger, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med Eurodac-forordningen.

Af udlændingelovens § 58 c, stk. 3, fremgår, at Datatilsynet her i landet fører tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er videregivet og modtaget efter reglerne i Eurodac-forordningen.

I sommeren 2006 deltog Datatilsynet i Eurodac regi i 1 møde, hvor bl.a. forskellige indsatspunkter vedrørende Eurodac blev drøftet.

Det generelle databeskyttelsesdirektiv
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysnin-

ger og om fri udveksling af sådanne oplysninger er det vigtigste internationale regelsæt for Danmark inden for databeskyttelsesområdet. Direktivet trådte i kraft den 24. oktober 1998 og er med persondatalovens ikrafttræden den 1. juli 2000 gennemført i Danmark.

Arbejdsopgaver: Direktivet giver Europa-Kommissionen forskellige beføjelser efter en særlig komitéprocedure, jf. artikel 31, bl.a. vedrørende forholdet til tredjelande, det vil sige lande uden for EU. I henhold til direktivets artikel 29 er der nedsat en "gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger", den såkaldte "Artikel 29-gruppe". Gruppen er rådgivende og uafhængig og består af repræsentanter fra den eller de tilsynsmyndigheder, som hver medlemsstat har udpeget, af en repræsentant fra den eller de myndigheder, der er oprettet for fællesskabsinstitutionerne og -organerne, samt af en repræsentant fra Kommissionen. Kommissionen (GD for det Indre Marked) er sekretariat for gruppen.

Artikel 29-gruppen har i 2006 afholdt 5 to-dagsmøder. Datatilsynet har desuden deltaget i en underarbejdsgruppe "Internet Task Force", som særligt arbejder med beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af internet og anden ny teknologi.

Artikel 29-gruppen har i 2006 vedtaget en række henstillinger, udtalelser mv.

Der er således vedtaget dokumenter om følgende:

- Udtalelse nr. 1/2006 om anvendelsen af EUs databeskyttelsesregler på interne ordninger for rapportering af uregelmæssigheder på områderne, regnskabsføring, intern regnskabskontrol, revision, bekæmpelse af korruption samt kriminalitet i bank- og finanssektoren (WP 117)

- Udtalelse nr. 2/2006 om beskyttelse af privatlivets fred vedrørende tilrådighedsstillelse af e-mailscreeningtjenester (WP 118)

- Udtalelse 3/2006 om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EU om lagring af data, genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (WP 119)

- Artikel 29- gruppens arbejdsprogram for 2006-2007 (WP 120)

- Udtalelse 4/2006 om meddelelsen om forslag af 20. november 2005 til regulering fra USAs Department of Health and Human Services om kontrol med smitsomme sygdomme og indsamling af passageroplysninger (Control of Communicable Disease Proposed 42 CFR Parts 70 and 71) (WP 121)

- Udtalelse 5/2006 om EU-Domstolens dom, afsagt den 30. maj 2006 i de forenede sager C-317/04 og C-318/04 om overførsel af PNR-oplysninger til Amerikas Forenede Stater (WP 122)

- Udtalelse 6/2006 om forslag til Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt (WP 123)

- Udtalelse 7/2006 om EU-Domstolens dom, afsagt den 30. maj 2006 i de forenede sager C-317/04 og C-318/04 om overførsel af PNR-oplysninger til Amerikas Forenede Stater og det presserende behov for en ny aftale (WP 124)

- Arbejdsdokument om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred i forbindelse med eCall-initiativet (WP 125)

- Udtalelse 8/2006 om revurderingen af EUs regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, med særligt fokus på det såkaldte e-databeskyttelsesdirektiv (WP 126)

- Udtalelse 9/2006 om gennemførelsen af Rådets direktiv 2004/82/EU om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (WP 127)

- Udtalelse 10/2006 om behandling af personoplysninger i Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) (WP 128).

Artikel 29-gruppen vedtog den 25. november 2004 en erklæring om retshåndhævelse (WP 101). Erklæringen blev vedtaget på baggrund af resultatet af Eurobarometer-undersøgelsen om databeskyttelse i EU, samt Europa-Kommissionens beretning om gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet af 15. maj 2003. Formålet med artikel 29-gruppens erklæring var en målsætning om at fremme en harmoniseret overholdelse af databeskyttelseslovgivningen i EU.

Artikel 29-gruppen udvalgte sygesikringssektoren (i Danmark Sygesikringen danmark) som første objekt for en fælles europæisk sektor inspektion. Inspektionen hos Sygesikringen danmark blev gennemført i sommeren 2006. Resultaterne af inspektionen mv. er omtalt i artikel 29-gruppens rapport 1/2007, som blev vedtaget den 20. juni 2007 (WP 137). Grundlæggende er den første fælles europæiske inspektion blevet opfattet som en succes, og artikel 29-gruppen har nu igangsat en evaluering af processen med henblik på en optimering af fremtidige fælles sektor inspektioner.

Artikel 29-gruppens dokumenter er tilgængelige på Kommissionens hjemmeside, hvortil der er adgang via link fra Datatilsynets hjemmeside. Tilsynets hjemmeside indeholder yderligere informationer om arbejdsgruppen og dens dokumenter.

Databeskyttelse internt i EU-institutionerne
Forordningens navn: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Forordningen blev vedtaget den 18. december 2000 og har sit grundlag i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, idet der i artikel 286 er optaget en bestemmelse om beskyttelse af personoplysninger, således at der skal gælde databeskyttelsesregler for institutionerne og organer, som er oprettet ved eller på grundlag af denne traktat (EU-Tidende Nr. L 8 af 12/1/2001, s. 1).

Ikrafttræden: Ifølge artikel 51 træder forordningen i kraft på 20. dagen efter offentliggørelsen den 12. januar 2001 i EU-Tidende.

Formålet: Hensigten med forordningen er, at regler svarende til det generelle databeskyttelsesdirektiv og til direktivet om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren skal gælde for fællesskabets institutioner og organer i lighed med de nationale gennemførelsesbestemmelser for medlemsstaterne. Forordningen indeholder tillige bestemmelser om oprettelse af en uafhængig kontrolmyndighed.

Kontrolinstansen kaldes "Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse" og har til opgave at overvåge og sikre overholdelsen af de bestemmelser i forordningen og i enhver anden fællesskabsretsakt, der vedrører beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder, se artikel 41. Der tillægges den tilsynsførende en række hverv og beføjelser, som nærmere er beskrevet i artikel 46 og artikel 47. Det fremgår bl.a., at den tilsynsførende har til opgave at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i EU-medlemsstaterne.

Ved Europaparlamentets og Rådets afgørelse af 22. december 2003 blev hollænderen Peter Johan Hustinx udpeget til europæisk tilsynsførende for databeskyttelse for en femårig periode.

Datatilsynets hjemmeside indeholder en henvisning til hjemmesiden for den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse (EDPS), hvor dennes udtalelser m.v. offentliggøres.

Eurojust
Retsgrundlag: Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (Eurojust-afgørelsen).

Ikrafttræden: Rådsafgørelsen nødvendiggjorde ikke lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark og trådte således i kraft ved offentliggørelsen den 6. marts 2002, jf. afgørelsens artikel 43.

Formål: Eurojust har til opgave at lette den egentlige koordinering mellem medlemslandenes retsforfølgende myndigheder og støtte efterforskningen i kriminalsager vedrørende organiseret kriminalitet, især med udgangspunkt i Europols analyser. Eurojust skal endvidere arbejde tæt sammen med det Europæiske Retlige Netværk vedrørende forenkling og efterkommelse af retsanmodninger.

Arbejdsopgaver: I henhold til Eurojust-afgørelsens artikel 23 oprettes der en fælles kontrolinstans til overvågning af Eurojusts aktiviteter med henblik på at sikre, at disse aktiviteter finder sted i overensstemmelse med Eurojust-afgørelsens bestemmelser vedrørende datasikkerhed. Forretningsordenen for den fælles kontrolinstans blev vedtaget i 2004, og instansen har efterfølgende løbende afholdt møder.

Datatilsynet er repræsenteret i den fælles kontrolinstans.

Det følger af Eurojust-afgørelsen, at den fælles kontrolinstans ved behandlingen af konkrete sager vedrørende databeskyttelsesspørgsmål skal bestå af tre faste dommere suppleret af ad hoc-dommere fra de lande, der er parter i den konkrete sag. En dommer, udpeget af vedkommende medlemsstat, bliver fast medlem i året op til den pågældende medlemsstats overtagelse af formandskabet for Det Europæiske Råd. Datatilsynets repræsentant vil således kun deltage i kontrolinstansens arbejde i de perioder, hvor Danmark har formandskabet for Det Europæiske Råd, og når der indbringes sager for kontrolinstansen vedrørende Danmark.

EU-datakommissærernes arbejde

Der er i Datatilsynets årsberetning 1996, side 18-20, redegjort for samarbejdet mellem EU-datatilsynene, der dog i nogen grad har ændret indhold efter, at der afholdes regelmæssige møder i Artikel 29-gruppen.

Samarbejdet foregår fortsat ved afholdelse af en årlig konference (Forårskonferencen) samt et møde, som afholdes i forbindelse med den årlige internationale konference.

I 2006 blev den årlige EU-datatilsynskonference afholdt i Budapest af det ungarske datatilsyn. På konferencen drøftedes en række spørgsmål af fælles interesse, bl.a. udveksling af oplysninger mellem retshåndhævelsesmyndighederne i medlemslandene, problemstillinger vedrørende databeskyttelse på tredje søjle og databeskyttelse i forhold til brug af helbredsmæssige og genetiske data.

International Konference for databeskyttelsesmyndigheder mv.

Det 28. årlige internationale møde for datatilsynsmyndighederne blev i november 2006 afholdt i London, arrangeret af Kommissæren for databeskyttelse i Storbritannien (Information Commissioner). Konferencens tema var overvågning, hvilket gav anledning til drøftelse af emner som udstrækning af overvågning, retshåndhævende myndigheders brug af overvågningsmateriale og den registreredes rettigheder i forbindelse med overvågning.

En international arbejdsgruppe - International Working Group on Data Protection in Telecommunication - blev etableret i 1983 på initiativ af tilsynsmyndighederne (Data Protection Commissioners) fra en række lande, herunder Danmark, i forbindelse med den internationale konference.

Sekretariatsfunktionen har siden gruppens etablering været varetaget af Berlins Datatilsyn (Berliner Beauftragter für Datenschutz und Informationsfreiheit). Arbejdsgruppen har beskæftiget sig med databeskyttelsesmæssige anliggender inden for telekommunikation i bred forstand, i de senere år i vid udstrækning vedrørende internettet.

Berlin-gruppen afholder normalt møde to gange om året. Efter ønske fra et eller flere af medlemmerne eller fra den europæiske eller internationale konference behandles en række emner. Resultatet af behandlingen af et emne vil ofte blive udtrykt i en fælles holdning (et "Working Paper"). Disse "Working Papers" kan anvendes i det videre konkrete arbejde med lovgivning eller fastlæggelse af praksis, som behandles internationalt eller nationalt.

Gruppens "Working Papers" og øvrige dokumenter er tilgængelige på tysk eller engelsk på Berlins Datatilsyns hjemmeside (http://www.datenschutz-berlin.de/doc/int/iwgdpt/indeks.htm). Gruppen og dens dokumenter beskrives nærmere på Datatilsynets hjemmeside under Internationalt.

Nordisk Samarbejde

Datatilsynet deltog i 2006 i det fællesnordiske sagsbehandlermøde, som blev holdt i Finland. På mødet udvekslede deltagerne oplysninger om såvel generelle som konkrete spørgsmål, bl.a. indsigtsret, optagelse af telefonsamtaler og forskellige former for overvågning og kontrol af medarbejdere.

Sikkerhedsspørgsmål

Persondatalovens krav til datasikkerhed

I medfør af persondatalovens § 41, stk. 5, har Justitsministeriet fastsat nærmere regler om de i lovens § 41, stk. 3, anførte sikkerhedsforanstaltninger ved bekendtgørelse nr. 528 af 15. juli 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning. Bekendtgørelsen er siden ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001. Sikkerhedsbekendtgørelsen findes på tilsynets hjemmeside: www.datatilsynet.dk.

Datatilsynet har udarbejdet vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til bekendtgørelse nr. 528 af 15. juli 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning. Vejledningen findes ligeledes på Datatilsynets hjemmeside.

Både bekendtgørelsen og vejledningen retter sig mod behandling af personoplysninger, som foretages for den offentlige forvaltning. For oplysninger, der behandles i den private sektor, gælder umiddelbart persondatalovens § 41, stk. 3.

I flere konkrete sager har Datatilsynet ved vurdering af de sikkerhedsforanstaltninger, der har været truffet af private dataansvarlige, taget udgangspunkt i de anvisninger, som fremgår af sikkerhedsbekendtgørelsen og sikkerhedsvejledningen.

Datasikkerhed i borgerservicecentre

Som nævnt har Datatilsynet, KL og Indenrigs- og Sundhedsministeriet i fællesskab udgivet en publikation om "Datasikkerhed i borgerservicecentre".[3] Publikationen er et sammendrag af de persondataretlige regler, der har størst betydning for borgerservicecentrene. Publikationen giver også svar på, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der kræves for at imødekomme Datatilsynets tilkendegivelser om, at datasikkerheden bør være skærpet i borgerservicecentre.

Datatilsynet har i den forbindelse henstillet, at kommuner, der etablerer borgerservicecentre, foretager stikprøvekontrol af logfiler fra anmeldelsespligtige systemer (normalt systemer med følsomme eller fortrolige oplysninger). Formålet med en stikprøvekontrol er dels at afsløre eventuelt misbrug, dels at forebygge misbrug. Stikprøvekontrollerne forudsætter ingen særlig indretning af kommunens it-systemer, idet der i forvejen stilles krav om, at der sker logning.

3 Publikationen kan ses på Datatilsynets hjemmeside.

Datatilsynet er indstillet på at lade den manuelle stikprøvekontrol af loggen erstatte af en automatiseret overvågning, der bl.a. afdækker uhensigtsmæssige eller usædvanlige søgemønstre og dermed er bedre egnet end stikprøvekontrol til at afsløre misbrug.

E-journal

Danske Regioner, tidligere Amtsrådsforeningen, anmodede om Datatilsynets stillingtagen til privatpraktiserende lægers adgang til e-Journal. Formålet med at give de privatpraktiserende læger denne adgang var blandt andet at sikre patienterne en høj kvalitet i behandlingen og imødekomme krav fra patienterne om god information om gennemført behandling på syghuset.

Således som løsningen var skitseret kunne en privatpraktiserende læge ved hjælp af digital signatur og patientens personnummer tilgå oplysninger om patienten. Det var ikke teknisk muligt at foretage en fysisk spærring af adgangen til oplysningerne, således at en læge kun kunne tilgå oplysninger om patienter, der aktuelt blev behandlet af lægen. Projektet indebar efter Datatilsynets opfattelse, at en meget stor personkreds fik adgang til den samlede mængde oplysninger i e-Journal og dermed havde adgang til store mængder af følsomme oplysninger om (stort set) alle borgere, selvom der for mange af de praktiserende lægers vedkommende kun var en hypotetisk mulighed for, at de ville få brug for oplysningerne. Datatilsynet fandt, at dette ikke var foreneligt med persondatalovens §§ 5, stk. 3 og 41, stk. 3.

Danske Regioner pegede herefter på den såkaldte "yderregister-model", hvorefter de privatpraktiserende læger som udgangspunkt alene ville få adgang til oplysninger om de patienter, der var knyttet til pågældende læges praksis. For at imødegå de situationer, hvor en læge alligevel kan få brug for oplysninger vedrørende en patient, der ikke er tilknyttet praksis, eksempelvis i vagtlægesituationer og ved behandling af gruppe II - sikrede patienter, blev det foreslået, at supplere "yderregister-modellen" med en mulighed for "akut ekstraordinære opslag".

Datatilsynet fandt, at denne model efter omstændighederne kunne anses for af være inden for persondatalovens rammer under forudsætning af, at der blev iværksat følgende kontrolforanstaltninger:

- Fremsendelse af månedlige opgørelser til de deltagende regioners administratorer over alle sygehus- og sundhed.dk-brugere, der viser antal foretagne logins, antal afgivne samtykker på specifikke personnumre samt antal skift mellem egen regionsserver og anden regionsserver. Regionerne gennemgår disse lister, og listerne holdes op mod hinanden for at se, om der sker en udvikling i adfærd for at vurdere, om der har været såkaldt unormal adfærd.

- Borgerne skal, ud over muligheden for indsigt i loggen via sundhed.dk, orienteres pr. sikker e-post eller brev, når en læge i e-Journal har gjort sig bekendt med oplysninger om en person, der ikke er tilknyttet lægens ydernummer.

- Der gennemføres kontrol af 1 % af "normale" opslag, det vil sige de privatpraktiserende lægers opslag i oplysninger om patienter tilhørende lægens yderregisternummer, og kontrol af 10% af alle "akut ekstraordinære opslag".

Datatilsynet lagde navnlig vægt på, at e-Journal er et midlertidigt system, der alene skal anvendes indtil den såkaldte G-EPJ kommer i bred anvendelse på sygehusene, samt at det ifølge det oplyste ikke var teknisk muligt at lave en systemteknisk adgangsbegrænsning af adgangen til oplysningerne i e-Journal.

Datatilsynet understregede samtidigt, at en optimeret sikkerhedsløsning efter tilsynets opfattelse indebærer, at e-Journal teknisk indrettes således, at en praktiserende læge alene har adgang til - det vil sige teknisk mulighed for at se - de nødvendige oplysninger om en patient, der aktuelt er i behandling hos lægen.

Datatilsynet henstillede derfor, at e-Journal bliver teknisk opgraderet, hvis det bliver systemteknisk muligt at spærre for adgangen til oplysningerne på en måde, så det kun er den læge, der aktuelt har en patient i behandling, som har adgang til oplysninger om den pågældende patient.

Offentliggørelse af personnummer på kommunes hjemmeside

Udtalt, at en kommune, der ved en fejl havde offentliggjort et personnummer på kommunens hjemmeside, ikke havde udvist den fornødne omhu, og kommunen havde dermed ikke overholdt kravene i persondatalovens § 41, stk. 3 (Datatilsynets j.nr. 2006-632-008)

På baggrund af en henvendelse fra en journalist blev Datatilsynet opmærksom på, at Gladsaxe Kommune havde offentliggjort oplysninger om et personnummer på kommunens hjemmeside.

Datatilsynet kontaktede samme dag telefonisk Gladsaxe Kommune og opfordrede til, at oplysningerne hurtigst muligt blev fjernet fra kommunens hjemmeside. Det blev aftalt, at Gladsaxe Kommune ville undersøge sagen nærmere.

Gladsaxe Kommune oplyste efterfølgende, at kommunen ved en fejl var kommet til at offentliggøre et personnummer på sin åben postliste på hjemmesiden gladsaxe.dk. Fejlen var et hændeligt uheld, som skyldtes en menneskelig fejl. Gladsaxe Kommune beklagede fejlen, som blev rettet i samme øjeblik, den kom til kommunens kendskab – dvs. at fejlen var rettet, allerede før Datatilsynet kontaktede kommunen telefonisk om hændelsen.

Det fremgik endvidere, at kommunen netop havde udformet 9 nye reviderede sikkerhedsregler for omgang med personfølsomme oplysninger. De nye regler blev den 11. januar 2006 gjort tilgængelige for alle administrative medarbejdere via kommunens intranet. Derudover ville de medarbejdere, som i særlig høj grad arbejdede med personfølsomme oplysninger, modtage retningslinjerne direkte i form af en huskeliste til opslagstavlen. Gladsaxe Kommune mente ikke, at der var grund til at iværksætte yderligere tiltag i forbindelse med hændelsen.

Gladsaxe Kommune oplyste yderligere, at kommunen gør en stor indsats for at leve op til offentlighedslovens bestemmelser om åbenhed i forvaltningen, men med åbenheden følger efter kommunens vurdering risikoen for, at der undertiden sker menneskelige fejl.

Datatilsynet udtalte på denne baggrund bl.a., at det følger af lovens § 41, stk. 3, at den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Bestemmelsen i persondatalovens § 41, stk. 3, indeholder således en forpligtelse for den dataansvarlige til at beskytte såvel følsomme oplysninger som fortrolige og almindelige ikke-følsomme oplysninger, ligesom den dataansvarlige skal sikre sig, at myndighedens systemer, organisation og arbejdsgange indrettes således, at kravene i § 41, stk. 3, efterleves.

En nærmere udmøntning af § 41, stk. 3, er bl.a. sket i sikkerhedsbekendtgørelses[4] § 6, hvoraf det følger, at den dataansvarlige myndighed skal give den fornødne instruktion til de medarbejdere, som behandler personoplysningerne.

Datatilsynet tilkendegav, at en sikring af at personoplysninger ikke uberettiget offentliggøres på en hjemmeside, er omfattet af den dataansvarliges forpligtigelse efter lovens § 41, stk. 3.

Det var endvidere Datatilsynets opfattelse, at der navnlig i situationer, hvor der er en potentiel risiko for offentliggørelse af fortrolige og/eller følsomme personoplysninger, skal udvises særlig påpasselighed, både for så vidt angår tilrettelæggelsen af arbejdsgange og for så vidt angår indretningen af myndighedens systemer.

4 Bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

I det konkrete tilfælde, hvor fortrolige personoplysninger blev offentliggjort, fandt Datatilsynet, at Gladsaxe Kommune ikke havde udvist den fornødne omhu, og kommunen havde dermed ikke overholdt kravene i persondatalovens § 41, stk. 3, hvilket efter tilsynets opfattelse var kritisabelt.

Datatilsynet lagde ved vurderingen heraf vægt på, at Gladsaxe Kommune i april 2005 på baggrund af en tilsvarende fejl havde offentliggjort fortrolige og følsomme oplysninger på hjemmesiden, hvilket Datatilsynet i en udtalelse af 10. maj 2005 fandt meget beklageligt. Datatilsynet noterede sig i den forbindelse bl.a., at Gladsaxe Kommune oplyste, at kommunen fremover ville arbejde for at undgå lignende fejl.

Datatilsynet henstillede på den baggrund, at Gladsaxe Kommune træffer de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven, jf. persondatalovens § 41, stk. 3.

Tilsynsvirksomhed

Generelt om Datatilsynets inspektioner

Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling, der omfattes af persondataloven, bortset fra behandlinger, der foretages for domstolene. I forbindelse hermed påser Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret, at en behandling finder sted i overensstemmelse med lovgivningen og de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven. Som led i denne tilsynsvirksomhed kan Datatilsynet tage sager op af egen drift, hvis tilsynet finder anledning dertil.

Datatilsynet kan efter persondatalovens § 62, stk. 1, kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

I forhold til behandlinger, som foretages for den offentlige forvaltning, har Datatilsynets personale efter lovens § 62, stk. 2, til enhver tid adgang til alle lokaler, hvorfra behandlinger administreres, eller oplysninger kan benyttes, samt til lokaler, hvor oplysninger eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes. Tilsynet skal forevise behørig legitimation, men der kræves ikke retskendelse.

Det fremgår af persondatalovens forarbejder, at det er forudsat, at tilsynet har mulighed for selv at gøre sig bekendt med oplysningerne efter at have fået adgang til lokaler, hvorfra der er adgang til disse.

Datatilsynet har mulighed for at gennemføre uanmeldte inspektioner. I praksis varsles inspektionerne som regel nogle uger i forvejen, da det er vigtigt, at de relevante medarbejdere hos den dataansvarlige kan være til stede. Datatilsynet opfatter ikke kun inspektionerne som en kontrolforanstaltning, men lægger også stor vægt på at komme i dialog med de dataansvarlige. Tilsynets repræsentanter informerer og vejleder om lovens regler og Datatilsynets praksis.

Hvis Datatilsynet i forbindelse med en inspektion eller på anden vis må konstatere, at en myndighed har overtrådt persondataloven, og der er tale om overtrædelser af en vis alvor, udtaler tilsynet kritik over for myndigheden. Er der tale om en kommune eller en region kan der blive tale om et brev (indberetning) til kommunalbestyrelsen eller vedkommende regionsråd. For så vidt angår statslige myndigheder kan det komme på tale at orientere en overordnet myndighed eller den pågældende minister.

Datatilsynets inspektionskompetence i forhold til private virksomheder er i lovens § 62, stk. 3 og 4, som hovedregel begrænset til de typer af behandlinger, der er omfattet af tilladelseskravet i lovens § 50 samt til edb-servicevirksomhe-

der, omfattet af anmeldelsespligten i lovens § 53. Se eventuelt Datatilsynets årsberetning 2001, side 78, i afsnittet "Inspektioner hos private virksomheder".

Over for private virksomheder mv. har tilsynet mulighed for at give påbud og forbud med henblik på overholdelse af loven og kan i yderste konsekvens skride til politianmeldelse.

Gennemførelse af inspektioner

Inspektioner tager oftest udgangspunkt i de behandlinger, den dataansvarlige har anmeldt til Datatilsynet. De anmeldte behandlinger gennemgås og behandlinger, som den dataansvarlige har vurderet ikke-anmeldelsespligtige, drøftes. Datatilsynet anmoder således rutinemæssigt forud for en inspektion den dataansvarlige myndighed om at få tilsendt en oversigt over behandlinger af personoplysninger, som myndigheden har vurderet ikke at være anmeldelsespligtige. Formålet hermed er bl.a., at en sådan oversigt er velegnet som udgangspunkt for en drøftelse/vurdering af den dataansvarliges egen vurdering af de konkrete behandlinger. Oversigten kan endvidere være et nyttigt redskab for den dataansvarlige i tilfælde, hvor en registreret person anmoder om indsigt i de oplysninger, den dataansvarlige behandler om den pågældende.

Herefter gennemgås en række emner af generel karakter samt emner, som vurderes at være særligt relevante for den pågældende dataansvarlige. Eksempler på emner kan være:

Logning og sletning
Oplysningspligt, indsigtsbegæringer og samkøring i kontroløjemed
Billeder og andre informationer på internet
Kontrol af medarbejderes brug af internet og e-mail
Elektronisk borgerbetjening og transmission af oplysninger via hjemmeside
Hjemmearbejdspladser og mobile arbejdspladser
Trådløse netværk

Ligesom i 2005 har Datatilsynet i forbindelse med inspektioner hos offentlige myndigheder valgt at lægge særlig vægt på et mere afgrænset antal af emner, idet der derved bliver tid til en mere grundig gennemgang og drøftelse af de enkelte emner. Følgende emner har været valgt i 2006:

Den registreredes rettigheder
Kontrol af logfiler
Autorisationer – særligt i relation til ændringer som følge af kommunalreformen og brug af ESDH-systemer
Sikkerhed – dokumentation og praksis

Efter gennemgang af relevante emner gennemgås ved de inspektioner hos offentlige myndigheder, hvor en af Datatilsynets it-sikkerhedskonsulenter

deltager, de uddybende sikkerhedsregler, som myndigheden har fastsat i henhold til sikkerhedsbekendtgørelsens § 5, og som myndigheden forud for inspektionen har indsendt til Datatilsynet. Tilsynet tilkendegiver sit overordnede indtryk og giver eventuelle specifikke kommentarer til de uddybende regler. Herefter kan man eventuelt gå i en dybere dialog om enkelte emner og undersøge særlige forhold vedrørende driftsprocedurer, anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger mv. Ved inspektioner, hvor der ikke deltager en it-sikkerhedskonsulent, giver tilsynet en mere summarisk feedback på de uddybende sikkerhedsregler, og der fokuseres i højere grad på andre emner end de rent teknisk-sikkerhedsmæssige.

Før en inspektion afsluttes, foretages en besigtigelse af lokaler, hvor personoplysninger behandles. Herunder kan der foretages diverse stikprøver i den dataansvarliges systemer. Den fysiske indretning gennemgås, og relevante spørgsmål drøftes med de medarbejdere, der behandler personoplysninger eller administrerer it-udstyr.

Formålet med at foretage stikprøver og stille spørgsmål til konkrete medarbejdere er at undersøge, hvordan de regler og procedurer, som tilsynet har fået præsenteret mundtligt eller skriftligt, efterleves i praksis. Dette gøres f.eks. ved at undersøge automatiske funktioner, som styrer passwordkvalitet og udskiftningsfrekvens for passwords i edb-systemerne og ved at undersøge dokumentation for administration af adgangskontrolsystemer og periodisk kontrol af autorisationer. Datatilsynet kan endvidere undersøge, om der findes tekstbehandlingsdokumenter o.l., som efter reglerne burde være slettet, ligesom man oftest gennemgår praksis for behandling af kasserede udskrifter og datamedier, der indeholder personoplysninger.

Det har i forbindelse med inspektioner hos private dataansvarlige i flere år været praksis at afslutte inspektionssagen på stedet, når der under inspektionen ikke blev observeret forhold, der skulle undersøges nærmere eller bringes i orden, før sagen kunne afsluttes.

I efteråret 2004 indførte tilsynet ved kommuneinspektioner forsøgsvis en procedure, som gør det muligt at afslutte en inspektion hos en offentlig myndighed på samme måde, som hos private.

Efter denne procedure gennemgår Datatilsynet mere indgående end hidtil sine observationer med den dataansvarlige myndighed, inden tilsynets repræsentanter forlader stedet, og den dataansvarlige får udleveret en kopi af tilsynets noter. Selv om sagen ikke kan sluttes på stedet, kan udlevering af noterne bidrage til, at myndigheden med det samme kan få et bedre overblik over tilsynets observationer, herunder hvilke forhold der skal undersøges nærmere eller bringes i orden.

Ved kommuneinspektionerne i 2006 kunne stort set alle sager afsluttes på stedet. Datatilsynet vurderer dette som positivt. Dels derved, at man ikke under disse inspektioner har konstateret forhold, der gav anledning til nærmere undersøgelser, eller som skulle bringes i orden, før inspektionen kunne afsluttes og dels derved, at det bidrager til at reducere omfanget af – ikke kun Datatilsynets, men også den pågældende myndigheds – administration, knyttet til en inspektion. Endvidere er det klart Datatilsynets indtryk, at effekten ved en inspektion forøges ved, at den inspicerede myndighed får tilsynets umiddelbare respons.

Datatilsynet har i sin årsberetning 2001, side 77-80, beskrevet forløbet af inspektioner hos offentlige myndigheder, i private virksomheder og af private forskningsprojekter nærmere.

Udvælgelse af dataansvarlige til inspektion i 2006

På grund af den forestående politireform og strukturreform, der bl.a. betød, at såvel politikredse som kommuner og amter var i gang med omfattende organisationsomlægninger, herunder omlægning af procedurer og sagsgange, valgte Datatilsynet i 2006 i et vist omfang at nedprioritere sine ressourcer på inspektioner hos disse offentlige dataansvarlige.

Datatilsynets observationer ved inspektioner i 2006

Det overordnede indtryk efter inspektionerne, afholdt i 2006 er fortsat, at de dataansvarlige generelt er opmærksomme på pligten til at anmelde behandlinger af personoplysninger til Datatilsynet.

Ved tilsynets inspektioner er det typiske billede fortsat, at de dataansvarlige følger god praksis i forhold til it-sikkerhed. Der synes at kunne spores en øget opmærksomhed på sikkerhedsbekendtgørelsens krav om udarbejdelse af interne uddybende sikkerhedsregler, men tilsynet kunne dog igen i 2006 konstatere manglende, mangelfulde eller forældede uddybende sikkerhedsregler hos offentlige myndigheder.

Formålet med de uddybende sikkerhedsregler er at beskrive, hvordan myndigheden i praksis lever op til sikkerhedsbekendtgørelsens krav. De uddybende sikkerhedsregler skal således beskrive eller referere til beskrivelser af ansvarsforhold, etablerede sikkerhedsforanstaltninger, arbejdsgange osv.

Reglerne skal revideres mindst en gang om året for at sikre, at de er tidssvarende og i overensstemmelse med de faktiske forhold. Datatilsynet ser det som en stor fordel, at det af reglerne fremgår, hvem der har ansvar for denne gennemgang, hvilke terminer der er fastsat herfor, og hvornår reglerne senest er revideret.

Inspektion af medicinalvirksomheders kliniske afprøvninger

Datatilsynet gennemførte i 2006 en stikprøvekontrol hos medicinalfirmaer, der har tilladelse til at gennemføre løbende kliniske afprøvninger af lægemidler. Formålet med stikprøvekontrollen var at undersøge, om tilsynets vilkår, navnlig kravene til sikkerhed ved databehandling, var implementeret ude hos de ansvarlige læger (investigatorer), der gennemfører de enkelte afprøvninger.

Kontrollen blev gennemført ved, at tilsynet udvalgte en konkret afprøvning fra hvert medicinalfirma. Inspektionen blev herefter afholdt ude hos den ansvarlige investigator og med deltagelse fra medicinalfirmaet.

Datatilsynet kunne på inspektionerne konstatere, at medicinalfirmaerne har indført faste procedurer og retningslinjer, der skal sikre, at databehandlingen på de enkelte afprøvningssteder ("sites") sker i overensstemmelse med tilsynets vilkår. Tilsynet kunne ligeledes konstatere, at investigatorer og andet personale, der medvirker ved forsøgene, var bekendt med Datatilsynets tilladelse og de fastsatte vilkår. Datatilsynet kunne også konstatere, at sikkerhedskravene var implementeret og blev overholdt.

Kontrollen omfattede inspektioner hos 10 medicinalfirmaer.

Sletningsrutiner hos offentlige myndigheder (hospitaler)

I forbindelse med inspektioner på sygehuse og sygehusafdelinger i 2006 har tilsynet ved flere lejligheder konstateret, at der mangler retningslinjer for sletning af personoplysninger i elektroniske journaler, patientregistre mv. I anmeldelserne af de forskellige behandlinger fremgår, hvornår oplysningerne skal slettes, men på sygehuset eller på afdelingsniveau mangler der ofte klare, nedskrevne retningslinjer og faste rutiner, der sikrer, at sletning finder sted.

Datatilsynet har på denne baggrund tilkendegivet over for de pågældende dataansvarlige, at der i god tid inden tidspunktet for sletning af oplysningerne skal foreligge faste sletningsrutiner, og medarbejderne skal gøres bekendt med disse.

Oversigt over udførte inspektioner i 2006

Ingen inspektioner har givet Datatilsynet anledning til at underrette kommunalbestyrelsen/amtsrådet eller en overordnet myndighed om resultatet af Datatilsynets inspektion. Enkelte inspektionssager er endnu ikke færdigbehandlet.

Staten (13):
Danmarks Pædagogiske Universitet (Kursister)
Det psykiatriske Patientklagenævn (Frederiksborg Statsamt)
Europols forbindelsesofficer Haag
Forsvarskommandoen
Naviair

Politimesteren i Næstved (inkl. hastesikring)
Skat (Kommunernes borgerbetjening på skatteområdet)
Skat (Toldinformationssystemet CIS)
Skov- og naturstyrelsen
Sundhedsstyrelsen (eLPR)
Statsadvokaten for Fyn, Sydøstsjælland, Lolland, Falster og Bornholm
Statsfængslet i Nyborg (Klientsystemet)
Syddansk Universitet (Journalsystem)

Kommuner og amter (6):
Frederiksberg Kommune, Skoleforvaltningen
Gladsaxe kommune
Københavns Kommune, Skoleforvaltningen
Odense Kommune, Skoleforvaltningen
Ålborg Kommune, Skoleforvaltningen
Aarhus Kommune, Skoleforvaltningen

Offentlige sygehuse (4):
H:S, Frederiksberg Hospital
H:S, Sct. Hans Hospital (Roskilde), administrativ journal SHH
Københavns Amt: Herlev (Klinisk-Kemisk Afdeling)
Nordjyllands Amt, Aalborg Sygehus (Patientbehandling)

Private forskere (24):
Abbott A/S
Alk Abelló
Bayer HealthCare A/S
Bristol Myers Squibb
Ditte Krogh
Edith Ingerslev Svare
Ferring Pharmaceuticals A/S
Hanne Herborg, Pharmakon
Jacob Moesgaard (Aalborg)
Jannie Gregers, Rigshospitalet
Janssen-Cilag A/S
John Brodersen
Kim Krogsgaard, Phase One Trials A/S, Hvidovre Hospital
Kirstine Magtengaard, Statens Institut for Folkesundhed, København
Leo A/S
Lilian Kolte
Mette Kabel
Novartis A/S
Per Hildebrandt, Frederiksberg Hospital
Peter Kristian Kofoed, Øjenpatologisk Institut, KU

Susanne Clausen
Thomas Møller Christensen, Bispebjerg Hospital
Torquil Watt
Trine Madsen (Aalborg)

Øvrige private (16):
Adecco A/S, stillingsbesættende virksomhed og vikarbureau
Arkitekternes pensionskasse
Bonnier Erhvervsdata
Dankort
Dunn & Bradstreet
Friis Executive Search
Grundfos
Jubii A/S
KOB
Nordea MasterCard
Oliebranchens Advarselsregister
PFA
RKI
SAM International A/S (stillingsbesætter)
Sygesikringen Danmark (Fælles EU inspektionsprojekt)
Vicita, Holme-Olstrup

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K
Telefon: 3319 3200
Telefax: 3319 3218
Epost: dt@datatilsynet.dk
Hjemmeside: www.datatilsynet.dk